

EL FESTIVAL ANUAL DE LA "VIDA ESPIRITUAL"

se realizara el 19 DE OCTUBRE a las 15 horas en JUNIN 1063.

Ese traslado fué ocasionado por la peregrinacion de los Circulos Católicos de Obreros a Luján en la fecha del 14 de septiembre.

El programa en preparación dejará bien satisfechos a todos los concurrentes.

Además de los actos artísticos de los niños eslovenos habrá actos dramáticos y cómicos de los jóvenes y cantos.

Una parte de sumo interés resulta siempre la gran rifa, que este año promete también satisfacciones especiales para chicos y grandes.

A estos valores materiales de recreo y beneficio agregamos todavía satisfacción espiritual que sacarán los participantes del festival en vista.

Todos nuestros suscritores, lectores y amigos saben el bien que realiza la Revista. A nadie escapa tampoco que la verdad no resulta siempre grata y que eso vale ciertamente también en el caso de nuestra Revista, porque debe poner en el conocimiento del público muchas cosas que no agradan a todos los lectores.

Por tal motivo tropieza la Revista también con cierta oposición que lógicamente redundará en dificultades de orden económico para su existencia.

Para remediar esto y los inconvenientes del encarecimiento de la publicación, nos vemos obligados a tratar de reunir los fondos con contribuciones de nuestros amigos y también organizando todos los años un festival de beneficio.

Por cierto que ningún amigo conciente faltará con su aporte.

Desde ya pedimos que nos manden avisos, donaciones y premios para la gran rifa.

Para el día del festival confiamos ver a todos nuestros sinceros amigos en el salón de Junin 1063.

Las entradas pueden pedirse con anticipación en Pasco 431, Condarco 509, Franc. Beiró 5388, Paz Soldán 4924 y en Avellaneda: Deán Funes 254 y Santiago del Estero 1932.

VESELICA

"DUHVNEGA ŽIVLJENJA"

bo 19. OKTOBRA ob 15 uri v ulici
JUNIN 1063.

Spored: IZREDNO PRESENEČENJE.

Posijite oglase in dobitke za srečolov.

El mar llama. Los pescadores del litoral esloveno, desde Sesljan hasta Koper (de Sistiana hasta Capodistria) son intrépidos tanto en sus hazañas pesqueras cuanto en la defensa de sus derechos nacionales.

Entre los viñedos que se extienden en las pendientes escarpadas de las costas Adriáticas y entre las aguas azules del mar se desenvolvía en los tiempos ya remotos la tranquila vida de esa buena gente.

Pero las injusticias políticas, el desorden económico obligo a muchos a buscarse otro modo de vivir y otra patria que hallaron muchos en la Argentina.

Ahora otra vez llama el mar. Algunos se apresuran a regresar a su patria natal, esperando hallar allí más justicia que la que había en la época en que emigraron, pero otra corriente, mucho más notable, es aquella que espera hallar más tranquilidad y prosperidad en los países allende del mar.

Así vienen llegando los refugiados de guerra grandemente desilusionados, pues no es la paz ni justicia lo que les legó la guerra.

SPET SE JE ODRPLO
ŠIRNO MORJE.

Vsak dan pristanejo la-dje v Buenos Airesu, vsak dan odhajajo od tu.

Mnogo rojakov je že odhitelo tja čez v zemljo, kjer so naše mladostne sanje in naši svoti spomni. Mnogo jih je še namenjenih. Kakor lastovice po mrzli zimi hite iz toplega juga nazaj v kraje, kjer je bilo njihovo gredo, tako hrepene naše mi-sli tjakaj v naše hribčke in doline, polja in pláne, no, gozdove in livade . . .

Morje se peni in ladje vabijo . . .

Toda tudi od tam prihajajo. Eni so že prišli, drugi so na potu. Bridko razočarani iščejo v tujni mesti, dokler ne mine vihar. Domov so bili klicani, vsi skupaj in vsak posebe . . . Toda tam ni tako . . . kot so si želeli. Nekateri pravijo: izdajalci so in krvave ro-ke imajo . . . Pač bi jih ne vabili, prav gotovo pa nič dobrega obetali, če bi bili taki . . . Zato gredo prostovoljno v svet, s pravim imenom in s zavestjo, da so se pošle-no borili za boljše bodočnost Slovencev a pač s bridko mislijo da so ber-bo in bitko izgubili . . .

Uredništvo: Pasco 431

Urednik: Hladnik Janez.

Telefon 48-3361 (48-0095)

Kliči od 11—13 ure in po 8 uri sveder.

Ob sredah in petkih ni doma.

Uprava: Paz Soldán 4924

Telefon 59-6413

Naročnina 5.— \$ letno

CERKVENI VESTNIK

7. SEPT.: Maša na Avellanedi za
† satriše Šeruga.
Pri sv. Rozi za † José Pomar.
14. SEPT.: Na Avellanedi za †
Gomboc z žalnico.
Pri sv. Rozi za † Jožefa Brajer.
MOLITVE na Paternalu.
21. SEPT.: Maša na Avellanedi za
† Marijo Čašar.
Pri sv. Rozi ob 12 uri za † Antona
Škufca.
MOLITVE na Avellanedi.
28. SEPT.: Maša na Avellanedi
v d. n.
Pri sv. Rozi za † Marijo Golobič.
5. OKT. se prične Marijanski kon-
gres. Na Avell. ne bo maše pač pa
pri sv. Rozi ob 11 uri v spodnji cer-
kvi za † Franc Kavčič.
Ob 12 h zgoraj za † Uršulo Zidar.
Popoldne pa bo shod na Avella-
nedi in potem bo čajanka po obi-
čajnem redu.

KRŠČENA je bila pri sv. Rozi Rozalia
Antonia Mayer. Za botra so bili vnukinji
Valerio in Helena Godina.

MARIJANSKI KONGRES

je pred vrati. Vsa republika se priprav-
lja na velike dneve, kateri bodo imeli
svoj višek v Lujanu, kjer bodo prazno-
vali slovesni jubilej Luhanske Marije.

Globoko v srcu nosimo ljubezen do
Marije in pač ne bo takega viharja, ka-
teri bi slovenskemu vernemu ljudstvu iz-
trgal ljubezen do Nebeške Matere.

Kljub politični razcepljenosti je vsa
Goriška občutila skupno bol, ko so zlo-
činci ugrabili podobo Svetogorske Kra-
ljice in tako čutilo tudi mi vsi ljubezen
in zaupanje do Nje, ki jo prosimo, "Prosi
za nas grešnike zdaj in ob naši smrti
uri".

Marija nas kliče naj ji izkažemo ljube-
zen in čast v Marijanskih dneh.

Da bo vsem rojakom dana možnost, da
se udeležite skupnih pobožnosti v Luja-
nu, smo namenili, da se vršne za Sloven-
ce le nekatere posebne svečanosti in
sicer:

NAŠ MARIJANSKI DAN BO 5. OKTOBER.
Ta dan je najbližnji Rožnovenskemu
prazniku. Zato se bomo 5. oktobra zbrali
k slovesni službi božji.

DOPOLDNE SVETA MAŠA PRI SVETI
ROZI V SPODNJI CERKVI ob 11 uri.
Popoldne bodo na Avellanedi, Manuel
Estevez 630 ob 16 uri slovesne veečnice
in nato čajanka.

NA PATERNALU pa bomo imeli popol-
danske slovesnosti 14. oktobra na Avalos
250 s slovesnimi molitvami.

SKLENJENO JE TUDI, DA POROMAMO
V LUJAN. Dan bomo javili pravočasno.
Zgodilo se bo to v novembru.

MAŠA ZA STARIŠE † GREĐAR je bila
na Avellanedi 10. avgusta.

PREKMURCEM VESELJE je napravil
rojak duhovnik FRANC GLAVAČ doma

iz Beltinec. Vojni dogodkino ga zanesli
v svet in prišel je v Argentino. Dve ne-
delji je napravil Prekmurcem izredno ve-
selje, da jim je prav po prekmursko spre-
govoril božjo besedo. Obiskal je tudi
precej rojakov, med njimi sorodnike in
vasjane. Sedaj je na službi v notranjosti
dežele in pošilja pozdrave rojakom.

SLOVENSKI DUHOVNIKI so nameščeni
že po raznih cerkvah v mestu in bližini.
Opozorjamo rojake, da se lahko brnete
v slučajno duhovne potrebe bodisi za
obisk bolnikov ali za spoved na sledeče
cerkve:

SVETA ROZA po običajnem redu.
SVETA AMELIJA, Liniers 424 (Once).
SAN PEDRO, Bermúdez 2011 (Devoto).
MORON FCO., farna cerkev.

PRIREĐITEV DUHOVNEGA ŽIVLJENJA
je bila preložena na 19. oktober ker za
14. sept. dvorana ni na razpolago. Vršila
se bo v dvorani Junin 1063 z začetkom ob
15 uri.

Za programsko številko nam pošljite
oglas. Za srečolov pa pripravite lepih
dobitkov.

Program bo zelo bogat in zabaven,
zatorej poskrbite, da ne boste zgubili le-
pe prilike da se pošteno razvedrite.

IZ UPRAVE

Tisti, katerim Duhovno življenje ni lju-
bo, naj ga vrnejo da jim ne bo treba
plačevati zastalih dolgov. Ob enem pa
seveda naj poravnajo svoj dosedanj dolg.

Za vedno se je poslovila 9/8
60 letna

† Angela Žlumberger roj. Rogelj
doma iz Trebnjega. 18 let je preži-
vela v Lomi Negri kamor je šla s
celo družino in po smrti rajnega
moža sama imela skrb za odgojo
7 hčerá in 2 sinov. Vsa Loma Ne-
gra in Olavarría jo je poznala in
vsi naši rojčki so jo imeli za ma-
ter. Zato so pa težko preskušeni do-
bri mamići tudi izkazali na posled-
njem potu čast, kot ji gre.

V oktobru je mama resno obole-
la. Dobila je gangreno in so ji mo-
rali odrezati nogo. Prebolela je to
bolezen pa jo je našla druga na
črevesju ki jo je 7. avg. ugasnila
življenje.

Za razno žalujeta sina: Ciril in
kamez hčere: Angela por. Mežnar-
šič Marija por. Bajuk, Amalija por.
Štular, Olga por. Gasperini, Ida por.
Balsamo, ter Stanislava in Anica,
13 vnukov in vnukinj in 5 zetov in
ena snaha. V Sev. Ameriki sta 2
sestri in 1 brat.

ZAHVALA

Vsem rojakom in domačinom iz Lome
Negre in drugod se iskreno zahvalimo
za nebroj izrazov sožalja in ljubezni ob
priliki izgube rajne matere. Velika uteha
nam je, da je bila od vseh tako priljub-
ljena. Zahvalimo se za premnoge vence
in palme, posebno zahvalo pa izrekamo
"Svobodni Jugoslaviji" in "Centro Es-
lavo", delavcem "Sección Bolsadora", "Ta-
ller mecánico" in ostalim skupinam in
poedincem ki so nam prinesli v uri ža-
losti besedo tolažbe.

Otroci in zeti.

PO RDEČEM KRIŽU pride več pisem,
zato je dobro, da kdor kaj pričakuje,
stopi kdaj v pisarno kjer imajo razstav-
ljeno listo pisem (Victoria 2048).

Tja je prišlo pismo iz Podboršta, MIR-
NA PEY, s katerim iščejo očeta AUGU-
ŠTINA BAMBIČ trije otroci. Kdor kaj ve
za imenovanega naj javi nam ali obvesti
očeta naj pride po pismo otrok.

Revista mensual

Director: P. Juan Hladnik

Pasco 431

T. A. 48 - 3361, 48 - 0095

Suscripción anual 5.— \$

No. Reg. Prop. Intelectual 232329

LA FIRMA DEL TRATADO DE PAZ

con Italia ya no tardará mucho, pero
los límites yugoslavo-italianos no son
trazados todavía.

El incidente en Lanišče (Istria) cuyo
efecto son dos sacerdotes muertos y el
vicario general de Trst. Mons. Ukmar,
gravemente herido, pone de manifiesto
lo grave de la situación. El mundo, que
no conoce las tácticas del comunismo,
no puede comprender que es lo que pa-
sa. El mismo Mons. Ukmar arriesgó su
vicio a esa región para administrar allí
la Confirmación, porque suponía que su
actitud siempre bien eslovena podría ser
protección suficiente para poder cum-
plir la función religiosa. Ahora deberá
aparecer delante el tribunal, acusado de
"provocador".

LOS REFUGIADOS ESLOVENOS espe-
ran el momento del embarque. Dentro de
dos meses llegarán algunos centenares,
en su mayoría destinados a la coloniza-
ción del interior.

El grupo más caracterizado lo forma-
rá el "Seminario Mayor esloveno", ac-
tualmente en Sud Tiról, que viene ínte-
gro para la diócesis de San Luis. Mons.
Di Pasquo, obispo de San Luis ha tenido
por cierto el gesto más generoso para
con nuestros refugiados, y por eso esta
diócesis merecerá sin duda la bendición
más grande de Dios.

SVETE VIŠARJE. Na Kresni dan je bi-
la odprta božja pot z vso slovesnostjo.
Koa navadno so prišli prvi romarji iz
Žabnic Ukev in Ovčje vasi. Ves čas voj-
ne do sedaj je bila božja pot zaprta.

Prvo nedeljo v juliju so obiskali Vi-
šarje slovenski bogoslovci iz Brixena in
je ob tej priliki imel tam eden njih novo
mašo.

GORICA. Izel je nov list "Soča". Uvo-
dni članek je napisal Frane Bevk, kar
pomeni levičarsko smer, toda brez rdeče
zvezde.

NOV MOLITVENIK. Izšel je v Trstu
molitvenik "Kristus Kraljui". Rojaki, ki
nimate mašne knjižice se nam javite,
da bomo vedeli koliko naj jih naročimo.

KRANJ. Umril je † VALENTIN ZABRET,
velezaslužni župnik v Šent Vidu nad
Ljubljano, kjer je deloval od 1905 leta.
Na mrtvaškem odru je ležal v Britofu
pri Kranju. Iz obvestila v "Poročevalcu"
zavimo da je za župnega upravitelja v
Šent Vidu Franc Jegliq. V predoslih, ka-
mor spada Britof, pa je župnik Škerlovaj
Bogomir.

LISTI IZ DOMOVINE

Slednjič je vendar spet odprta pošta,
da lahko časopisje gre čez lužo po zni-
žani poštni tarifi. Vsi rojaki, kateri bi
želeli kaj svežih novic od doma, iz Go-
rice in Trsta, si lahko naročite tele ted-
nike:

SLOVENSKI PRIMORC, izhaja v Gorici
in stane 8 pesov letno.

DEMOKRACIJA izhaja za Trst in Go-
rico, stane 10 pesov letno.

Priglasite se kar na Pasco 431, kajti v
skupnem naročilu je mogoča tako nizka
cena, Kdor bi naročil naravnost, mu pri-
de dražje.

Medtem ko so se vršile priprave za slovesni prenos milosne podobe svetogorske Matere božje v njeno svetišče in je vse katoliško ljudstvo naše nadškofije komaj čakalo trenutka, ko bo navdušeno izpovedalo svojo vdanost in hvaležnost do preblazene Device, je vseka obžalovanja vredno dejanje kruto uničilo veselo pričakovanje src.

V soboto zjutraj namreč, ko so varuhi naše stolnice stopili v cerkev, so morali vsi prepadeni ugotoviti, da je v noči izginila čudodelna podoba. V nočnih urah so neznanci, ki so bili morda od večernih ur skriti v cerkvi v cerkvi, ukradli sveto podobo in nato ušli skozi ena nasiino odprta stranska vrata.

Kroni, ki sta krasiili glavi Matere božje in njenega Deteta, sta bili puščeni na oltarju in tudi okvir je ostal v prezbitorju.

Do tega trenutka ni mogla merodajna oblast najti nobenega sledu in zato ni mogoče izreči o povzročiteljih nobene zanesljive sodbe. Zaenkrat ostaja v našem srcu in v srcu naših vernikov le najgloblja, žalost.

Predno še poslužimo po cerkvenih zakonih kazenskih določil v breme neznanih ugrabiteljev, jih tem potom vabimo, naj spremenijo svoje pogrešene sklepe, ter jih očetovsko rotimo, naj takoj vrnejo ugrabljeno podobo.

Do takrat prosimo, naj se Mati božja še nadalje z usmiljenimi očmi ozira na nas in naj v svojih otrocih zbudi čustva prave krščanske bratovske ljubezni.

Čakamo z zaupanjem in blagoslovijamo.

V Gorici dne 7. junija 1947.

† KAREL, nadškof
OBSODBA IN IZJAVA SLOVENSKE
DUHOVŠČINE

Podpisani kanoniki izjavljamo v imenu vseh goriških slovenskih duhovnikov, da zelo obžalujemo in obsojamo ugrabitev milosne podobe svetogorske ki je last svetogorskega svetišča in zato po cerkvenih postavah samo tja spada.

To grobo kršitev pravic in svobode sv. Cerkve obsojamo tembolj, ker je v sedanjih napetih razmerah še mnogo bolj razburila duhove tudi resnično pobožnih častilcev Matere božje.

Obenem z vso ogorčenostjo odklanjamo nad vse drzno sumnjo, da bi bil kateri koli izmed nas kakor koli odgovoren za to vse obsodbe vredno dejanje, ki je tako globoko ranilo verski in narodni čut našega ljudstva in zanetilo novo sovraštvo med tu živečima narodoma.

V Gorici 7. VI. 1947.

Msgr. Alojzij Novak
Msgr. dr. M. Brumat
Msgr. dr. Božo Kjačič
Msgr. Srečko Gregorec

ZADOSTILNA PROCESIJA

Marijo so brez dvoma razžalili dogodki 7. junija. Zato pojde v nedeljo 15. VI. izpod Kostanjevice ob 6 uri in iz Solkan ob 7. uri spravna procesija na Sv. goro, kjer bo ob 9. uri slovesna sv. maša. LJUBLJANA. Rojak, ki je pribežal iz Ljubljane, je prinesel v Rim tele novice: Za predsednika vlade v Ljubljani g. Marinka so rekvirirali Hrovatovo vilo pod Rožnikom.

Testi-jevo vilo je kupil na javni dražbi minister Leskovšek za 40.000 Din.

Ministrstvo prosvete v Ljubljani ima svoje prostore v bivši "Zvezdi" in bivši "Kranjski hranilnici". Slednja je likvidi-

HUDOBNI DUH V 20. STOLETJU

Znameniti pridigar p. Henrik Suzo Braun je v svojem predavanju o "humanizmu kot verskem problemu" poudaril, da so hudobni duhovi nevarni za človeško dostojansvo. Med drugim je o tem vprašanju tole omenil: "Čeprav so hudobni duhovi v srednjeveški predstavi izginiti iz ljudskega mišljenja, so vendar v teh grozovitih in kratkih dneh praznovali svoje vseljanje v oblikah 20. stoletja, v teh dneh, ko so se odigrale in se še gode strašne peklenke reči, za katere ne moremo delati odgovorne le ljudi, reči, ki so tako zlobne in preudarne, da jih ni mogoče pripisovati le človeški zlobi in pameti. O hudobnih duhovih ne govorijo predvsem bogoslovci, temveč znanstveniki, ki ne poznajo bogoslovnih pojmov.

"Navajam Wernerja Sombarta, ki piše v knjigi "Nemški socializem" tole: "Samo, kdor verjame v hudičevo moč, utegne razumeti, kar se je v zadnjem poldrugen stoletju dogajalo. Zakaj le kot hudičevo delo moremo tolmačiti, kar smo doživeli. Natanko lahko zasledujemo pota, po katerih je satan zavedel ljudi na svojo stran. Uničil jim je vero in onostransko življenje in jih je pahnil z vso silo v tostranstvo."

Medtem smo spoznali še bolj hudičevo moč. Čudno podobno govori švicarski visokošolski profesor Jung: "Nemec je napram hudobnim duhovom posebno slaboten, ker je neverjetno podvržen vplivom. Hudobni duhovi še niso ugnani. Ko je angel zgodovine zapustil Nemce, si bodo iskali noov žrtev. To jim ne bo težko . . . Obsedli bodo druge, če bodo pozabili na svojo нравno slabost . . . Moč besov je neizmerna in v njeni službi so najmodernejša sredstva za vplivanje na množico, kakor tisk, radijo, film itd."

Globoko je zajel in opisal ta problem eden največjih ruskih mislecev in pisateljev F. M. Dostojevski v romanu "Bes". Nevera, brezbožnost in pomanjkanje slehernega нравnostnega čuta, bodo napravili iz ljudi zveri, ki bodo pod vplivom lastnih strasti in demonskih sil pogazili sleherno dostojanstvo v strašnih uporih in pokoljih, čeprav si bodo nadeli masko človekoljubnosti, enakosti, svobodoljubnosti."

Človek 20. stoletja po bridkih izkušnjah zopet veruje v moč hudobnih duhov. Bog uporablja satana, da pelje njegov zmageslavni voz. Satan sili ljudi, da postanejo v stiskah dejanski, resnični in pravi kristjani. Večni upornik pomaga graditi božjo stavbo, ne da bi se tega zavedal. Kakor je Bog preizkušal po njem Joba v njegovem trpljenju in zapuščenosti, tako preizkuša danes človeštvo v strašnem gorju in bedi, da se čisti in vrača nazaj k njemu.

rana in združena z mestno hranilnico.

Umetniki, pisatelji, inženirji in podobni duševni delavci niso zadovoljni. Nihče ne kupuje knjig, slik, kipov in podobnih luksuznih reči. Zato je vlada organizirala skupne ateljeje kjer bodo delovali stalno in vse svoje izdelke oddajali državi, zato pa bodo mesečno plačali dobili.

Tekstilna industrija v Sloveniji dela v polnem obsegu, tekstilij pa na trgu ni, vse gre na Vzhod.

Umrla je v zaporu dr. Donata Capuder, hčerka gimnazijskega direktorja. Tej družini so komunisti že ubili sina in zaprli očeta za več let.

Ravn. Vzajemne Zavarovalnice Ivan Martelanc, ki so ga jugoslovanski komunisti ugrabili na ulici v Trstu, je ubit v zaporu, njegova žena, ki je bila ugrabljena istočasno pa je sedaj v zaporu umrla.

Prehrana se je v celi Jugoslaviji, posebno v Sloveniji v zadnjem času precej zboljšala.

Iz Pariza poročajo, da bo dne 12. avgusta odpotval v USA dr. Vladko Maček s soprogo, sinom in hčerko. Prebival bo v New Yorku, kasneje pa Chicagu. V USA odpotuje tudi njegov tajnik dr. Branko Pešelj.

Bivši jugos. kralj Peter II. in družina se nahajajo v St. Moritzu v Švici. Biv.

jug. princesa Olga je prišla v Atene, obiskat svojo mater in sorodnike, ki jih ni videla 6 let. Kneginja živi s svojim soprogom knezom Paviom in družino v Johannesburgu v Južni Afriki.

SLOVENSKA ISTRA. Piše brat bratu 28. jul. Prejel sem pakete, vse dobro. Zelo sem bil vesel. Denarja pa še nisem dobil. Zelo želim iti v Argentino s celo družino Vprašal sem za stroške, pa strašno dosti košta. Tukaj se pa ne da nič prodati. Če mi od tam plačate vožnjo, bi jaz prodal prasca in voliča, ki imam, hiše in zemlje pa ne morem prodati.

Zelo želimo v Argentino, ker tukaj vsega manjka. Ubogi otroci včasih 10 dni ne vidijo kruha. Dajo nam 2 kg ržene moke na osebo na mesec. Riža ni, pašte ni. Srce se mi trga. Vsako leto je slabše in še strašna suša so Ta strašna vojska nas je zatrila. Če bo šlo tako naprej, ne ućakam več 5 let.

Jaz bom šel z družino kar v Trst in bom tam počakal na poklic, drugače si ne znam pomagati.

SVETA GORA. Zelo razveseljiva stvar je, da prihaja na božjo pot zelo veliko ljudi, posebno mladine.

POZOR! 5. OKTOBRA OB 11 h MAŠA V KRIPTI SV. ROZE.

EL PELIGRO COMUNISTA.

1. Introducción. 2. El comunismo histórico. 3. Nuevas tácticas. 4. Tentación. 5. La Iglesia decide.

1. INTRODUCCION.

El peligro comunista no es de ayer. Hace tiempo ya que despuntó su aurora roja, anunciando sangre. Al terminar la primera guerra mundial, con la bolchevización de Rusia, el peligro se esparció por todo el mundo.

El comunismo busca infiltrarse por doquier, aprovechando astutamente cada disconformidad, complicación, abuso o error político, cometido por los incapaces o descuidados gobiernos. Con la misma audacia apela a la población rural e industrial como a los empleados y al magisterio. Va conquistando las esferas intelectuales con igual genialidad que a las grandes masas. El ejército, la escuela, la universidad, la oficina, son igualmente campo de sus empeños. Se declara defensor de los derechos del hombre, de la civilización, de los derechos nacionales; entre esclavos, especialmente, intenta aprovechar los sentimientos paneslavos. Se preocupa por conquistar la juventud de ambos sexos. Deslumbra a los pueblos de alta civilización y estimula a los atrasados con las promesas de libertad y prosperidad. Cada día cambia su faz y no omite ninguna alianza ni rechaza las contradicciones más absurdas, con tal que le sirvan. Ahora pacta con las democracias, luego confraterniza con la dictadura. A uno promete la paza, a otro amenaza con la guerra. De todo se vale para su propaganda y para sus fines destructivos. Para lograr su primordial objeto; la destrucción del orden social actual, promete a todos los descontentos, los que sufren, los oprimidos, las víctimas de injusticias y particularmente a los soñadores utopistas e ilusionistas la felicidad y el paraíso en la tierra. No es raro que hasta gente razonable se deje deslumbrar por su aparentemente profunda y lógica charla.

2. EL COMUNISMO HISTORICO.

Desde su comienzo se presentó como enemigo irreductible de toda idea religiosa. Al ganar más terreno en la política subita, con el mismo ritmo, su odio contra Dios y la religión. En todas las luchas contemporáneas dirigidas contra la Iglesia, figura el comunismo en primera línea. En realidad se empeña siempre en la formación de los equipos más encarnizados en el odio a la Iglesia. Aprovecha hasta el máximo todo cuanto está a su alcance, para humillar a aquellos que trabajaban por Dios y el Evangelio. Con especial éxito usa la calumnia: la Iglesia y el clero son los principales colaboradores del capitalismo y la burguesía, son vampiros que chupan la sangre de la gente obrera.

Desgraciadamente esta táctica comunista no queda sin efecto. Durante años se esforzó en levantar una clase contra la otra, logró introducir odio precisamente entre esa gente obrera, a quien el catolicismo más se empeña en socorrer. El comunismo trabajó especialmente para infiltrar en las masas obreras la opinión, de que la religión es su enemigo y que tan sólo el comunismo es capaz de liberar al obrero y abrirle el camino para una vida mejor. El objeto principal de la propaganda comunista era crear la opinión de que la religión y el comunismo son enemigos irreconciliables, entre los cuales no hay ni colaboración ni reconciliación.

Pero según la necesidad el comunismo cambia su táctica. Claro que para con la Iglesia no podrá ser amable, pero para conquistar a los fieles tiende la mano a las instituciones católicas y, más fácilmente todavía, a los obreros creyentes. Los ataques a las organizaciones obreras católicas se acallan y el marxismo pone una cara muy amable para convencer de que su objeto es la defensa de los intereses comunes, para lo cual hay que dejar de lado las cuestiones ideológicas. A todos los vientos gritan que ellos respetan las ideas religiosas y que no tienen intención de meterse en los asuntos religiosos. Que cada cual viva según su convicción y su conciencia, pero como obreros y camaradas de trabajo tienen que ser hermanos para luchar juntos contra la desocupación, tiranía y guerra.

¿Qué significa esta mano comunista tendida? ¿Habrá cambiado el comunismo en su raíz o tan sólo busca nuevas formas de conquista? Hay que analizar la faz del llamado "frente popular" o "Unión de gente obrera", que apareció en todos los países en que los comunistas hallaron terreno para sus astutas maniobras de atraer gente católica.

Primeramente quiso el comunismo en esta forma eliminar las organizaciones, católicas, el mayor obstáculo de su marcha; pues bien comprendió la enorme fuerza de los obreros católicos compenetrados de verdadero celo apostólico, fundado en el concepto cristiano acerca del valor de la vida, del trabajo y de los derechos de la persona. Ocn frecuencia pudieron apreciar la solidez de este obrero inaccesible tanto a la corrupción como a las amenazas. Por éso se dirigieron a él diciendo: "Vosotros sois nuestros hermanos en el trabajo, miseria y sufrimiento. Bien podremos salir juntos en defensa de los derechos conservando cada cual sus ideas individuales." Hermosas palabras pero nada más que hipocresía. El objeto fué siempre el mismo: disipar la desconfianza de los católicos y atraerlos luego bajo la bandera marxista.

4. LA TENTACION.

No permanecieron todos los católicos sordos a semejantes ofertas. Seriamente se plantearon algunos la pregunta: "¿No estará mal rechazar la mano tan amablemente tendida por los colegas comunistas? ¡Pan, Paz, Libertad! . . . ¿Acaso no es también nuestro programa el mismo? También los católicos exigimos pan digno, paz verdadera y la libertad para todos; queremos eliminar la desocupación, la guerra, el abuso del débil e indefenso por el poderoso, tan claramente condenado por Jesucristo. No conviene rechazar la mano de aquellos que se declaran tan enemigos del abusador injusto. En ninguna forma podemos brindar motivo para que se nos considere colaboradores del inhumano capitalismo y aliados de la clase privilegiada".

¡Que difícil alternativa! De un lado los derechos de clase y por otro lado el peligro capitalista. ¿Pueden prestarse los católicos a la lucha común junto al comunismo? ¿Pueden apoyar el triunfo de la ideología que se declaraba siempre enemiga fanática del catolicismo? Los horrores bélicos sembraron mucha confusión entre los católicos de varios países. Frente al horrible enemigo nazi quedaron desorientados muchos dirigentes católicos, pues el comunismo desbordaba de hermosas frases, capaces de convencer, asegurando que ya no es marxista y bolchevique, sino que no se trata más que de su programa social y del pueblo que hay que salvar del enemigo común de toda la humanidad: el naci-fascismo. No faltaron los teóricos

y utopistas contemplando la posibilidad de la sociedad humana sin clases, sin ricos ni pobres. Se olvidaron de la miseria del hombre, corrompido por el pecado original e incapaz, por los medios solamente naturales, de realizar lo que sólo pueden hacer los monjes que tienen voto de pobreza y de obediencia.

La gran mayoría católica, sin embargo, recordó también en aquel momento, que la "mano tendida" está toda ensangrentada por los mártires de Rusia, Méjico, España y cada año de la subsiguiente historia aportaba nuevas acusaciones contra el comunismo, empezando con Polonia, continuando con Lituania, Letonia, Croacia, Eslovenia. ¿Por qué tantas calumnias contra los sacerdotes? ¿Por qué quemar las iglesias? ¿Por qué asesinan precisamente a los más visibles y activos católicos entre los laicos y el clero? . . .

No cabe duda de que el programa social comunista atrae, pero la huella ensangrentada de su paso y especialmente su furia contra la Iglesia Católica en todo lugar, donde las hordas comunistas hallan camino abierto, demuestran que el veneno lo lleva en la cola, según veremos más tarde, al analizar detalladamente su programa.

5. LA IGLESIA DECIDE.

La Iglesia Católica, con su milenaria experiencia descubrió pronto, que también, esta vez se trata del lobo disfrazado de oveja. Para preservar a los crédulos entre los católicos, a veces tan ingenuos en el trato con los enemigos de Dios, levantó la Iglesia la voz de alarma.

Bien definida es la posición de Ella hacia el marxismo y el comunismo. Los conceptos anteriores, por cierto abundantes, fueron completados en la encíclica "Cuadragesimo anno" del 15 de mayo de 1931. Allí fué condenado el comunismo "tanto como doctrina, cuanto como hecho histórico y acción". Siguieron luego varias cartas a los obispos de países que tenían especial necesidad de aclaraciones, como Francia. El 14 de Sept. de 1936 Pío XI, al recibir una peregrinación húngara, usó los siguientes términos: "Son fuerzas destructivas, que buscan el modo de acercamiento con los católicos, para así ganar el apoyo de ellos". Para definir indiscutiblemente la actitud de la Iglesia publicó el Papa Pío XI la encíclica "Divini Redemptoris" el 19 de marzo de 1937, en la cual se explica detalladamente la posición que hemos de tomar los católicos hacia el comunismo. En este documento histórico revela el Santo Padre las maniobras astutas para ganar la colaboración de los obreros católicos. "El comunismo ateo tiende a derrumbar el orden social y socavar los fundamentos mismos de la civilización cristiana."

Primero: tiene un ideal falso, porque quiere desviar a la gente del fin supremo de la vida humana, de la eternidad, depositando el único objeto de la vida en la formación del paraíso en la tierra. Más todavía: a la religión la califica "opio para el pueblo", invento de los capitalistas para embaucar a la gente humilde.

Segundo: la base del comunismo es ateísmo y materialismo que fatalmente llevan al mundo a la desgracia temporal y condenación eterna.

Tercero: destruye no solo el orden social basado sobre la propiedad privada, postulado absoluto de la naturaleza humana, sino también, a la familia, la célula básica de la vida organizada.

Cuarto: es un cúmulo de promesas falaces y maniobras engañosas, por lo que muchos se sienten tentados a estrechar "la mano tendida". Promete mejo-

El Santuario de Ntra. Sra. de la Misericordia en Višarje, reabierto el 24 de junio, después de haber estado clausurado seis años por la guerra.

6. julija se obiskali sv. Višarje slovenski bogoslovci begunci. Eden je imel tam novo mašo.

rar la situación del obrero combatiendo los abusos. Aprovecha la situación política de cada país, los problemas particulares, las divergencias nacionales y raciales, siempre prometiendo a los ingenuos y ocultando sus verdaderas intenciones. Promete libertad religiosa en los países de fricciones confesionales. Y no falta gente que cree las noticias tendenciosas sobre la situación religiosa en Rusia y otros países.

Contra toda su propaganda por la radio, prensa, congresos, mítines, cine, dramas, novelas, artículos, hay un solo remedio: comprender que el comunismo es el mayor peligro de nuestro siglo.

Por eso insiste el Santo Padre:

"— Procurad, Venerables Hermanos, que los fieles no se dejen engañar. El comunismo es intrínsecamente perverso y no se puede admitir que colaboren con él en ningún terreno los que quieren salvar la civilización cristiana. Y si algunos, inducidos al error, cooperasen en la victoria del comunismo en sus países, serán los primeros en ser víctimas de su error; y cuanto las regiones, donde el comunismo consigue penetrar, más se distinguen por la antigüedad y la grandesa de su civilización cristiana, tanto más devastador se manifestará allí el odio de los "sin-Dios".

Qué trágicamente son corroboradas estas palabras del Papa por los hechos que se desarrollan ante nuestros ojos, en los países donde el comunismo logró imponerse. Frente a las solemnes palabras del Vicario de Dios sobre la tierra, tan fatalmente realizadas, ya no debe ningún católico, ni ninguna persona juiciosa, pensar que con el comunismo puede haber alguna colaboración, ya que sigue siendo ateo, materialista y por eso brutal, sanguiinario y sin piedad ninguna para con nadie, pisoteando los derechos más sagrados del individuo, de la familia, de la sociedad y de la Iglesia.

Esa condenación del comunismo empero no quiere decir, que hemos de odiar a los comunistas. Mala es la doctrina, pero sus defensores viven engañados y por eso son dignos de lástima, y por eso hemos de hacer lo humanamente posible para ilustrarles y para orientarles hacia el bien verdadero, temporal y eterno, conforme con el Evangelio. De ninguna manera sin embargo hemos de alejarnos de las normas de la Iglesia, deslumbrados con la esperanza de conquistar a los comunistas. La doctrina del comunismo es errónea, y maligna. Aceptarla o pactar con ella es traicionar a la fe católica.

Slovenija v Dneh Grozote

Vsa znamenja so kazala, da pride v kratkem tudi Jugoslavija v vojni metež. Sramotno nas je zadel "prijateljski" pakt z Nemčijo 25. III. 1941. Vedno sem bil demokratično orijentiran; sedaj pa naenkrat pasti pod švabski hitlerski škorenj. To mi ni šlo v glavo. Jezen sem se tisti večer skregal s simpatizanti Hitlerjevimi. Radio Alpen jih je ponorel. Pred očmi mi je bilo preganjanje Slovencev radi vere in narodnosti.

27. marca sem šel v Ljubljano. Na Zadružni zvezi mi pove g. ravn. Gabrovšek, da je gen. Simovič napravil državni udar. Odobrava sem, Nikomur ne maram biti suženj. Bolje grob kot rob. V duhu sem zrl pred seboj skozi trpljenje prekaljeno, večjo, lepšo in pravičnejšo Jugoslavijo. Vsem trem narodom res pravo domovino, polno svobode in bratske enakosti. Niti za trenutek nisem dvomil o tem. Kdo bi si mogel tedaj misliti kaj ima priti.

Domov grede sem se med potjo ponovno sprl s hitlerjanci. Ti ljudje bi državo radi samo molzli, nič pa zanjo žrtvovali. Zvečer so na Grosupliem komunisti pod okriljem Sokola priredili manifestacije kralju. Ta hinavščina mi ni ugažala. Bližali so se resni časi, zato naj odpadejo take stvari.

Nemški napad.

Na cvetno nedeljo 6. IV. smo zapazili po jutranji sv. maši prva nemška letala nad Ljubljano. Slišalo se je obrambno streljanje. Pri Ježici je bilo menda par ljudi ranjenih. Pred 10. sv. mašo sem v cerkvi blagoslovil butarce in olijke. Po blagoslovu sem šel kot običajno ta dan, med drugo mašo brati nasijon. Pred branjem pa sem sporočil ljudem, da smo napadeni. Hitler in Mussolini sta nam prav na Olično nedeljo strgala iz rok olično vejico miru. Bodimo pa trdno prepričani, da se bodo nad njimi izpolnile Gospodove besede današnjega papijona: Kdor z mečem začenia, bo z mečem končan. Papež Pij XI. pa je rekel v enem izmed božičnih govorov: Bog bo narode, ki mislijo vojno, razpršil. Priporočil sem župnijo v varstvo farne Patrone, Matere božje.

Že med tednom preje so oblasti mrzlično hitele z mobilizacijo mož in fantov, vprežne živine in voz. Ljudje so večinoma ostali v Sloveniji. Veliko konj in volov so tirali proti Hrvaški, ki se niso nikdar vrnili. Ponoči od ponedeljka na torek je prišlo v Šmarje mnogo vojaštva. Cel 40. p. n. Del 16. art. polka je bil nastanjen v vasi in okolici. Prišli so v dežju in snegu. Ponoči so prišli v župnišče vojni kurat g. Kalan, zagorski kaplan, pravoslavni kurat, komandant 40. polka polkovnik Gladovič, adiutant g. Vrhunc (ravnatelj Trboveljske družbe) ter neki srbski major. Gladovič in Vrhunc sta prinela s seboj tudi svoja sinova ter še nekega diaka dobrovolca. Ti zadnji so spali na žimnicah v veliki obednici. Ta Vrhunčev sin je pozneje kot partizanski vodnik, obsodil desetine slovenskih fantov in mož na smrt. Oče je drugi dan vstal po 9 uri. V samih svilenih srodnih hlačkah se je sprehaial po sobi. Urejal je svojo toaletto. To naj bo adiutant triglavskega polka — meškužnež. Bog se nas usmili! Nihče ni vedel, kaj se godi. Tako je bilo vojaško vodstvo. Ni čudno, da je vojaštvo postajalo nedisciplinirano. Krmo za živino so morali nabrati pri kmetih. Gotovo so mi je razvlekli več kot 10.000 kg. Pritožil sem se polkovniku, pa mi je rekel: "Bolje je, da io ti, kot sovražnik" pa je bilo opravljeno. V sredo proti večeru je to vojaštvo odšlo proti Višnji soti. Na Vel. četrtek je prišla v Šmarje neka vozarska četa. Nek narednik te čete je zahteval od mene žimnico za spat. Odnese! jo je in je nisem več videl.

Proti včer u se je opazilo, da armada razpada. Prihajale so alarmantne vesti: Nemci so v Krnju, Nemci so že v Medvodah itd. Širili so te vesti komunisti, ta čas vneti hitlerjanci.

Veliki petek zjutraj sem začutil razpad armade. Vsak je hitel na svoj dom. Vse vprek so šli: po cestah, poljskih in

gozdnih potih. Pometali so večinoma orožje proč in prosili civilne obleke. Razdali smo skoraj vso odvišno obleko.

Žalosten je bil ta Vel. petek — prava podoba križevega pota, ki jo je nastopil narod.

Zjutraj po cerkvenem opravilu sem se umaknil na Hudo Polico. Okoli 9 ure zapazimo nad Domžalami nemška letala. Bombardirala so radio-postajo. Zadnja slovenska beseda v svet je utihnila. Na Vel. petek zvečer so zažgali municijsko skladišče pri Zalogu. Čule so se močne detonacije; nebo je žarelo. Propaganda je vrgla ven, da je velika bitka pri Polju med Srbi in Nemci. Takoj na Vel. petek se je začelo streljanje z odvzrenim orožjem. Posebno fantiči so imeli s tem veselje. To je trajalo vse dni do konca praznikov. Pri vsakem opravilu v cerkvi sem opominjal starše, naj pazijo na fantiče, da ne bo nesreč. Isto sem storil na Vel. soboto ob priliki blagoslova velikonočnega jagnjeta po vašeh. Malo je pomagalo, dosti pa ne. V tem času so predvsem komunisti začeli zakopavati orožje.

Na Vel. nedeljo po Vstajenju v cerkvi sem se obrnil na ljudi in jim dal zadnja navodila pred okupacijo. Prosil sem, naj bodo disciplinirani, naj ne tožijo eden drugega. Naj ne jemljejo vojne živine taki, ki niso nič dali. Veliko ljudi je prišlo ob vprežno živino. Naj ne hranijo orožja po hišah, kjer bo gotovo sovražnik stikal. Drugo vojno blago pa lahko radi razpada države svobodno posedujejo.

Ljudje so se od vojakov skoraj vsi vrnili. Padel ni nihče. Par jih je prišlo v nemško vojno ujetništvo (Žontov Cene iz Paradišča, Perčič iz Cikave, Tonče Jančarjev iz Sapa, Matijaž iz Glinka ter Brležnik iz Perovega.)

Prihod Lahov.

Na Vel. nedeljo popoldne pridrve laški tanki skozi Šmarje. Za njimi veliko vojaštva na malih kolesih. Večinoma vozijo kar skozi. Semtertja kaka edinica malo počije. Umaknil sem se v zgornji konec vasi in na polje. Bili so zelo plašni. Povsod so spraševali: "Dove Srbi?" — kje so Srbi? Teh so se silno bali. Tako je nek Lah boječče pregledoval okoli farovškega poda in hlevov. Ko je hotel na dvorišče, je padel v apnico. Sprožila se mu je puška. Vsi so postali pozorni. Kmalu so odjadrali naprej. V dveh urah ni bilo nobenega več v Šmarju.

Zvedel sem nekaj silno žalostnega. Neke babe so na Razdrtem pozdravljale Lahe z "Eviva". Začutile so v sebi staro laško kri. Tak je bil laški mimohod.

Kmetje so potem par tednov begali za svojo vprežno živino po deželi. Začeli so počasi kmetovat. Revežem sem razdelil več tisoč kg krompirja za seme.

Komunisti so tudi takoj stopili v akcijo. Najprej so zbirali orožje. Vodstvo je dalo svojim članom navodila: razdeliti si vloge za bodočo igro. Eni naj stopijo v stik z okupatorjem, drugi pa bodo šli v gozdove. Tako so na Štajerskem in Gorenjskem stopili v službo okupatorja kot Gestapovci. Drugi pa so začeli iz hoste napadati Nemce ali tkzv. nemčurje, oz. ljudi, ki so jih sovražili kot protivnike komunizma. Oboji pa so bili med seboj povezani. Tako so inscenirali napade. Hostni so ubili kakega Nemca ali kakega Slovence, Gestapovci pa so za to postrelili 5, 10 ali tudi 50 talcev, požgali vasi in ljudi selili. Prav po nemškem geslu: getrennt marschieren, zusammen schlagen.

Če to razumemo, potem razumemo ves nadaljnji potek dogodkov.

Pri Lahih so se poslužili komunisti žensk. Lah je za to zelo dovzeten. Na to vabo so jih lahko ujeli; saj je Lahu ženska to kot mačku klobasa.

V nadalinjem bom popisal dogodke v svoji župniji in se bom drugih samo v toliko dotaknil, kolikor ti direktno

ali indirektno posegajo ali vplivajo na našo župnijo.

Začetkom maja leta 1941. so Lahi prišli kot stalne posetnice v župnijo. V Šmarje jih je prišlo kakih 600. Po večini so bili doma okoli Bologne. Na Škofljico približno toliko. Na Grosuplje pa ena legija, to je en polk fašistov. Tako smo bili popolnoma "varni". V Šmarje so prišli iz okolice Ribnice. Nastanili so se po javnih poslopih in hišah. Nekaj jih je šlo tudi na Sap. Oficirjev je bilo 25. Vsak je hotel svojo sobo. Mene ravno ni bilo doma. Bil sem ta dan v Ljubljani. G. šol. upravitelj Legiša je komandantu odkazal v župnišču škofovo sobo za stanovanje. Bil je podpolkovnik po činu, po poklicu profesor, po značaju šleva — pijandura. Vojaki so delali, kar so hoteli. Stanoval je pri Potokarju, kjer je imel tudi svojo glavno pisarno. Nad njegovo sobo so spali njegovi pisarji. Ponoči so kar na mestu opravljali svojo potrebo, tako, da je skozi strop pritekla nanj, pa ni nič rekel. Sestra Lojzka mi sporoči, kje mu je g. upravitelj odkazal stanovanje. Pravim: ne boš kaše pihal. Hitro tako preuredimo sobe, da je imel na razpolago župno pisarno in sosedno sobo. To pa se mu ni dopadlo in je šel stanovat k Potokarju. V župnišče sta se naselila dva oficirja in ena pisarna. Prvi dan po prihodu so mi pokradli okoli 20 kokoši, ki so nesle po poslopih. Prve dni je spalo precej Lahov na hlevu. Na dvorišče so navlekli polno avtomobilov. Isto tudi pod kozolce. Zasedli so seveda tudi prosvetni dom, ki so ga temeljito razdejali. Ves oder in električno napeljavo so uničili. Za Lahi so prišle kmalu v Šmarje tudi njihove vlačuge iz ribniške doline, odkoder so prišli Lahi v Šmarje.

Prvi stiki šmarske inteligence z Lahi.

Šmarska inteligenca je kmalu navezala prisrčne stike. Odnosaji so postali prijateljski. Začeli so skupaj igrati žogobc. Na praznik sv. Rešnjega Telesa so priredili celo medsebojno tekmo. To leto smo imeli zadnjo procesijo na Telovo v vasi. Med to procesijo, ki je šla čez hrib, so Lahi vlačili s Šormovega vrha smrečje preko žitnih polj, za ograditev prostora. So bili pač Vandali. Zastav za procesijo nismo izobesili nobenih. Naših nismo smeli, laških pa ne imeli in ne hoteli.

Lah so takoj od začetka razdelili po vasi nekaj zastav in zahtevali od ljudi, da jih morajo vsako jutro izobesiti in zvečer sneti v času ko so oni svojo snemali. Hvala Bogu niso dali nobene župnišče. Ob prihodu so eno obesili v zvonik, pa se je kmalu znašla raztrgana na lipi pred cerkvijo. Lahom to pomanjkanje zastav pri procesiji ni šlo v račun. Posebno so jih bodle v oči lepe zastavice "Marijinega vrtca in Tretjega reda v lepih narodnih barvah. Še isti dan so se hoteli na nek način maščevati. G. Šerjaku Tončku so napravili preiskavo. V omari so našli lepo izcela tkano slovensko zastavo. Tonček je moral zato dva meseca v ječo. Iskali so povoda za preganjanje ljudi. Odredili so policijsko uro. Tako je bila n'jim noč prosta za lumparije. Kmalu so zaukazali tudi ljudsko štetje. Župnija je radi pritoka beguncev iz Gorenjskega in Štajerskega narasla na 3934 ljudi. Razen treh pravoslavnih so bili vsi katoličani. Pomazali so tudi naše bele slovenske hiše s svojimi napisi in slikami Mussolinija in kralja. Oba so navadno upodabljali s čelado na glavi. Tako sta bila slikana tudi na Prosvetnem domu. G. kaplan Kalan je pogosto pripomnil: Kateri bo preje sedel na kahlo. Pa se je preje vanjo prevrnil Duce. O sv. Jakobu je zmrznil.

Na vaški hiši in na kolodvoru so napisali v laščini: Človek, ki ni zgodovini zapisan, je ničla.

Maja po Rakovniški nedelji je nekdo ustrelil Jožetovega Jožeta iz Cajnic, pred hišo, ko se je ponoči vračal domov. Tončka pa so naslednje leto partizani odpeljali v hosto in umorili.

Maja 1941. so Lahi zaprli g. Robežnika iz Škofljice. Našli so pod streho vojaško puško. Reкли so, da so jo delavci podvrgli. Najbrže jo je imel tam skrito ženin brat, polkovnik

"SLOVENSKA KRAJINA"

vabi na pomladansko veselico, ki bo 20. septembra na Chacabuco 501 z začetkom ob 20 uri.

Jaka Avšič, sedanji generallajtnant. Robežnik je moral radi tega v ječo v Italijo za 9 mesecev.

Skoraj istočasno so zaprli Lahi Bučarčka. Obdolžili so ga, da je z Okornom, sinom pok. Draglovega Jožeta iz Blata (lovec) podminiral progo med Lavrico in Škofljico. Tudi ta dva sta morala iti sedet v Italijo. Tu naj omenim, da je Bučarček na Belo nedeljo po razpadu Jugoslavije v vasi v gostilni snel raz stene sliko kralja Petra II. in jo vrgel na tla in poteptal.

Begunci — gostje.

Gotovo vam je znano, da so Nemci okoli sv. Jurija, po svojem prihodu v deželo zaprli in potirali, kar ni samo zbežalo, skoraj vso duhovščino in inteligenco ter vplivnejše ljudi. Nastavili so v šoli samo nemško učiteljstvo, ki ni znalo besede slovensko. Tako je neka nemška učiteljica, kaka natakrica po poklicu, razlagala otrokom nemške besede: miza — Tisch, izgovorila pa je miza — mica. Deklica pa je razumela: Mica tiš; seveda je ubogi otrok še bolj tiščal rok ob klop. Pregon in zapor duhovnikov je utemeljeval nemški list, ki je izhajal v Kranju, da so jih zato pognali, ker so te "nemške kraje poslovenili".

Tako sem tem pregnancem ponudil svoj krov. Prvo je prišel k meni g. profesor Pengov. Nato so 17. maja naša mama dobili v Ljubljani na kolodvoru starološkega g. dekana Mraka, ki je ravno kot izgnanec prispel v Ljubljano. Koncem avgusta je prišel še moi rojak, g. kaplan Kalan, kot izgnanec se je vrnil iz Hrvaškega. Pogosto sta bili pri meni tudi moji dve sestri Uršulinki, izgnanki iz škofiološkega samostana. Pozneje so profesorico Ljudmilo poslali na uršulinsko gimnazijo v Varaždin, setsra Jožefa pa se je z drugimi sestrami begunkami uršulinkami nastanila v Lansprežu na Dolenjskem. Lastnik gradu je odšel kot Nемеc v Reich.

Istočasno sem dobil pod svojo streho tudi dva rojaka dijaka. Eden je šel že prihodnje leto v bogoslovje, pa je revež kot bolničar bil ranjen na Turjaku in so ga kot takega partizani ubili tam 20. 9. 1943. Obenem je preživel tu svoje počitnice Golob Peter kaplanov brat.

Na svojo 80 letnico je odšel g. dekan Mrak na Dobravo h g. Klopčiču. Tam je bil tedaj begunec g. Gogala. Za njim je prišel k meni g. župnik Hartman iz Križev pri Tržiču, ki se je vrnil iz Hrvaškega. Ta je spomladi odšel k svoji nečakinji v Praporče, kjer je bila tudi njegova sestra begunka. Na mesto njega je prišel k meni g. župnik Podbevšek iz Škofje Loke. Mesto g. kaplana Kalana, ki je šel v Cerknico za kaplana, je prevzel dr. Robič, kaplan iz Šmartna pri Kranju. V počitnicah pa je bil stalno pri meni tudi g. katehet Pintar. Tako sem imel stalno goste do 9. 9. 1943., ko sta šla gg. dr. Robič in Pintar. Župnik Podbevšek je pa radi noge novembra odšel v bolnico.

Po požigu župnišča 18. XII. 1943. sem sam iskal drugod strehe. V Šmarju mi je Smole ponudil gostoljubno svojo streho. Tu sem bil do 21. III. 1945. ko je bilo Šmarje bombardirano po zaveznikih. Pozneje sem po smrti g. dekana stanoval v kaplaniji pri razbitih oknih. G. dekan je umrl 11. 2. 1945. na praznik Lurske Matere božie.

Santuario de Monte Santo cuyo cuadro histórico fue robado y segun anuncio devuelto y llevado a su primitivo lugar.

5. OKTOBRA ob 11 h v kriпти sv. Roze (Pasco 409) slovenska maša v sporedu Marijanskega kongresa.

TRST EN LAS GUERRAS CON VENECIA

Durante la cuarta Cruzada, en 1202, sucedió el primer ataque de Venecia contra Trst. El motivo lo dió Trst que quiso aprovechar el momento oportuno de la gran ocupación de la armada veneciana en la guerra contra los turcos. Pero Venecia se enteró con tiempo de los planes ocultos y de golpe aparecieron 240 barcos en la bahía de Trst, que no pudo pensar en la resistencia. Sin batalla ninguna entregaron los triestinos las llaves, reconociendo su derrota y obligándose a pagar anualmente la cantidad de 25 hl del mejor vino como contribución entregándolo en Venecia en el día de San Martín (11 de noviembre). Además se comprometieron a perseguir a los piratas en cierta zona del Adriático.

Luego de unos años de calma Trst se cansó de pagar las contribuciones a Venecia y de respetar su dominio, lo cual originó la segunda guerra en 1280. Con la ayuda del Conde de Gorizia y del Patriarca de Aquilea, luego de 11 años de hostilidades, se llegó a un tratado de paz, según el cual fue obligado Trst a destruir sus fortines de la costa y a entregar los barcos a Venecia, sin perder su independencia.

El año 1350 vió la tercera invasión veneciana, cuyo efecto fué la rendición de Trst. Pero la prepotencia del intendente Marcos Zenon, impuesto a Trst por Venecia, irritó a los triestinos tanto que se produjo una reacción armada llevando a la cuarta guerra que obligó a Trst a recurrir a los Habsburgos de Austria. Con la ayuda de Leopoldo III se firmó una paz favorable para Trst el 18 de noviembre de 1369.

A los 10 años subió la rivalidad por la quinta vez hasta la guerra, cuyo motivo fué el ataque veneciano a un barco triestino cargado de sal. Con la ayuda del patriarca de Aquilea (Marcuardo) triunfó Trst. La derrota veneciana tuvo su explicación también en la guerra que en el mismo tiempo sostenía Venecia contra Génova.

La última tentativa de Venecia contra Trst tuvo lugar en 1381. El asedio veneciano, bien preparado, duró 11 meses. Pero otra vez intervino Génova, firmándose la paz en Torino, salvando Trst su soberanía.

Pero demasiado comprometida se sentía la ciudad, por lo cual ontó por resolver su situación de una vez por todas. La condición económica aconsejó a los triestinos incorporarse en el Imperio de Austria, cuya valiosa ayuda les sostuvo ya en varias contiendas.

Con tal motivo se constituyó una comisión y, mandada a Graz, firmó en nombre de la ciudad libre de Trst el pacto eterno de la unión con Austria.

El emperador Leopoldo III acentó el 30 de septiembre de 1382 a Trst como parte integrante de Austria, comprometiéndose a defenderla contra todos los enemigos y de guardarla para siempre en la unión de los países austriacos.

El año 1382 es de tal manera la fecha histórica en la

IZ LOME NEGRE — ODHOD V DOMOVINO

Sporočam vsem rojakom, da so odšli proti ljubljeni domovini moj brat Jože in tovariš Jože Zlogar, prva, ki od tu gresta domov, 24. julija.

Vsem rojakom iz naše oklice, članom "Svobodne Jugoslavije" naj se zahvalim za lepo poslovilno slovesnost. Zbrali smo se v gostilni Alojza Adamiča. Rojakinja se poskrbele za okusen zajizek in je bilo lepo in veselo.

Prvi je spregovoril blagajnik društva Anton Stular in potem Jože Vukšinič, katerima se je moj brat Jože toplo zahvalil in Jože Zlogar tudi, ki sta izrazila svojo veliko ljubezen do domovine.

Ob 1 zjutraj smo si podali roke v slovo. Jaz sem ju spremil v Buenos Aires, kjer nam je pripravil še ljubeznivi France Uršič prijetno presenečenje. Kar naložil nas je in zapeljal na svoj dom, kjer je bila zbrana cela množica rojakov. Naslednji dan smo obiskali še predstavnike naše domovine. Ljubeznivi rojak F. Uršič nas je slednjič potegnil še v pristanišče, kjer sta se ljubljena potnika vrzela v ladjo "Mendoza".

Zadnja beseda je bila pač s solzo oročena: Pozdravite toplo vse naše doma in povejte da pridemo kmalu za njimi, ker nam veni beseda pesnika Praprotnika:

Le išči si sreče prijatelj drugej, če misliš dobiti na tujem jo kdej. Veliko mareskeri je hodil po svet, potem pa domov se povrnil je spet.

Doma preživeti si dneve želim in umreti se tudi doma ne bojim. V domači gomili se spava sladko, mi bratje, sestrice rahlajo zemljo.

Tako smo spremili mi naše od tod in jim želeli srečen pot. Marko Golobič

ual se separó Trst definitivamente de la esfera de la cultura italiana, para incorporarse a la órbita danubiana. La ciudad conservó sus derechos autónomos, quedó con su estatuto antiguo y con varios privilegios, pero renunció a su independencia cambiando la por su seguridad política y económica.

EL CONGRESO MARIANO

está próximo. La Colectividad Eslovena adhiriéndose a los festejos comunes organizará los siguientes actos:

EL 5 DE OCTUBRE misa con especial solemnidad en la CRIPTA DE SANTA ROSA a las 11 horas.

El mismo día a las 16 horas solemnes VISPERAS EN AVELLANEDA (Manuel Estevez 630), seguido por un té familiar.

EL 12 DE OCTUBRE, para los que no concurran ese día a Luján, un solemne acto Mariano en La Paterna, Avalos 250 a las 16.30 horas.

EL 26 DE OCTUBRE tendrá lugar la visita a Ntra. Sra. de Nueva Pompeya.

EN NOVIEMBRE se realizará la PEREGRINACION ESLOVENA A LUJAN.

NEKAJ ZA STARISE

MARIJANSKI KONGRES

bo imel za Slovence tele točke:

5. OKT. ob 12 uri maša v kripti sv. Roze.

Popoldne ob 16 uri na Avellanedi slovesne večernice in čajanka.

12. OKT. slovesno veernice na Paternalu (Avalos 205) ob 16.30 uri.

sebi koristimo, če pomagamo bližnjemu, saj pravi sv. pismo: "Dajte in se vam bo dalo!"

Kako naj se udejstvuje karitativno delo? V družbi je moč, pravi pregovor. Posameznik navadno ne zmore mnogo; v družbo ali organizacijo se pa pritegnejo tudi taki, ki bi se sicer sami ne brigali za dobrotnost. V organizaciji pa mnogo pripomore lep zgled drugih in medsebojno tekmovanje. Pri nas pospešujejo dobrodelnost predvsem "Vincencijeve družbe", "Elizabetina društva"; drugod izvršujejo isto delo usmiljena "Sestre sv. Frančiška Saleškega", "Dejanje sv. Filipa Nerija", "Katal. kolodvorski misijoni" i. dr.

Dobrotvornost ima krasne zgleds v vseh stletjih in po vseh krajih. Nežna in polna miline je bila ljubezen najčistejšega srca Marijinega. To nam potrjuje n. pr. Kana. Ne da bi kdo Mariji prigovarjal, reši ženina in nevesto iz noliube zadrege.

Žene, ki so se odlikovale v dobrotvornosti ter dossegle blaženstvo in svetniško čast, ima sv. katoliška Cerkev v veliki časti: Sv. Elizabeta je stregla celo gobavcu; prenašala ga je v snažno posteljo, izpirala rane. — Kdo bi ne občudoval rimske kneginje sv. Frančiške, ki je dostikrat hitela z svežnjem drvá po ulicah, da je lajšala revežem gorje. — Sv. cesarica Kuniqunda je bila srečna, če je mogla (po smrti svojega moža) streči bolnikom. — Sv. Marieta, škotska kraljica, se imenuje naravnost "mati ubogih". Omejila je izdatke za svoje potrebščine, iskala je obubožane družine, plačevala njih dolgove; vsak dan je postregla devetim sirotam. — Soproga rimskega cesarja Teodozija, sv. Placila, je radi nežne ljubezni do trpečih zaslovela celo pri poganih. Brez spremstva in brez straže je obiskovala hiše revežev in bolnikov.

Tudi med nami, ki živimo v dobi sebičnosti in materializma, ni brez požrtvovalnih oseb, ki jih diči pri-tupljiva čednost ljubezni do bližnjega in se odlikujejo po delih usmiljenja.

Naj navedem tak zalet iz novejšje dobe:

Častivredna gospa Marija Mihela Florez y López de Dicastillo Olmeda († 1865) je bila odličnega rodu iz Madrida. Z rodnim plemstvom je prav lepo združevala tudi plemenito ljubezen do Boga in do bližnjega. Že v prvi mladosti je rada osrečevala potrebne reveže z raznimi darovi. Po zgodnji smrti dobrih staršev je razdelila precejen del dediščine siromakom. Ustanovila je tudi društvo, ki naj bi podvirilo potrebne reveže in pomanjkanje trpeče redovnice. Ni se sramovala stopiti pred cerkvena vrata, kjer je (sicer nepoznana) prosila miloščine za svoje varovance. Svetno razveseljevanje je ni mikalo; za zakon se ni mogla odločiti, dasi je imela dovolj snubačev. Pet let je živela v Parizu kot spremljevalka svojega brata, ki je imel ondi službo španskega poslanika. Tu si je pridobila splošno spoštovanje. Dve protestantski družini sta prestonili po njenem prizadevanju v katoliško Cerkev. Vsakdanje sv. obhajilo ji je dajalo moč, da se je popolnoma posvečala delu iz ljubezni do bližnjega. Ni se sramovala obiskovati revežev po stanovanjih, da jih je tolažila in tudi gmotno podpirala. Podnevi je delila dobrote ljudem, ponoči je pa dostikrat klečala pred Najsvetejšim v dvorni kapeli.

Ko se je vrnila v Madrid, je ustanovila nedeljsko

N A S V E T I

I. Dva gospoda ni mogoče. Človek moj, zadovoljiti, s polovico tvoje noče nihče zadovoljen biti, vsak imaed obeh te hoče brez pridržka osvojiti. O ne daj se preslepiti — pusti sladke vabe, mreže, od krdel strasti se loči, roki božji se izroči in razbremenjen, brez teže dvigni se iz nad sveta v dvore svojega Boga!

II. Svet se suče kot vrtavka, z njim se sučeš tudi ti. Kaj bi si dajal oprerka z nepotrebnimi skrbmi? Če se nisi plačal davka Bogu in te vest skeli, loti znova se nastavka — kjer končal si, tam začni. Z novo silo v novem krogu se privij k redišču — Bogu!

III. Ako bič te je oplazil, če te škoreti je pogasil, če te suneli je prevrnil, če te jezik je očrnil — in ne pusti solzam teči nič ne maraj, ne trepeči in ne ječi v bolečini; z duše v božji visočini, stoj in se nasmejni milo — ko da se ni nič zgodilo.

IV. Če želiš sv. Do svetosti vzpeti k Bogu v visočino — pusti se volno prebosti: pusti, naj te noga sune v božjih globočin tolmune, pusti, naj voljno kot kamen božja dlan te vrže v plamen! Kadar z očaja bolečino boš očiščen — polje boš Bogu vseč sravičen mož!

V. Dvigni se, izvij se novi iz človeškega objema! Vstani, vzpi se v moči novi k nebu, k Bogu se poieni, zgubi in luč se ognjeni! Božji dih na ti razvema srčne zublje v svetem žaru. Bog v ljubezni čisto čaru naj sladko te vase vase skrli in te v žrtvah poučije.

Po dolgem trpljenju je zapustil solzno dolino.

† Anton Škofca, star 39 let.

Rojen v Dol. Krki pri Žuženberku si je podietni fant pomagal v svet in pred 9 leti prišel v Ameriko, kjer te dobil dobro delo in nato tudi ustanovil krasno družino. Toda ocalasila se je bolezen. Iz bolnice v bolnico, iz rok enega zdravnika v roke drugemu so ga pošiljali, dokler ni bridko preukrušeni rojak 18. avgusta dokončal zemekega teka v Opandoru in bil položen k večnemu počitku v Lujanu.

Za rajnim žaluje žena Marija roj. Brundala in sinček, brat Jože in bratranec Miha ter svakinji Stefanija in Zožja z družinami.

Maša za rajnim bo pri sv. Rozli 21. sept. ob 12 uri.

Po daljšem bolehanju je podlegel

† Jožef Brajer, star 62 let.

Rajni je bil z Viča pri Ljubliani. Bil je v Sev. Ameriki. Pred 20 leti je prišel v Argentino in bil zaposlen v podjetju Wider. Obolel je na pljučnem raku, ki ga je spravil v prerani arab. Umrl je 25. julija in bil položen k večnemu počitku na pokopališču Flores.

Za rajnim žaluje žena in pet sinov in ena hčer, poročena v Nemčiji. Bil je vzoren družinski oče, ki je odlično odgojil sinove in so vsi lepo postavljeni v življenje.

Maša za rajnega bo pri Sv. Rozli 14. sept. ob 12 uri.

† PEPCA GREGORIČ roj. Furlani je umrla po daljši bolezni. Doma te bila je prvotina. V Argentini je pa ni čakala sreča, ker je kmalu obolela in skazi 15 let bila več na bolniški postelji kot na nogah. Za rajnico žaluje tukaj mož Januarij, sin Boris in hči Agata, sestra Fani in svak Andrej.

† LEOPOLDA MELINC je pobledela 1. avgusta noga sv. Bil je doma iz Marijinega Cella. Grina se je razbolela v pljučnico in pokosila moža v polnosti let in zdravlja.

Za rajnka žena Kristina, 18 letna hčer in 6 letnega sina, ki živa v VIII Distrito. Rajni je bil pokopan v San Martinu.

Bajo el Sol Libre

Ante los ojos de Teodora todo se oscureció, a pesar de la misteriosa iluminación de numerosas luces. Sabía que el emperador sufría celos. Cuántas veces había disipado sus sospechas con sus cálidos abrazos, con sus labios ardientes, llenos de besos infieles. ¿Y si ahora Azbad, que tanto sabía, se acercaba al emperador para destruir su confianza en ella?

—“¡Afuera! ¡Lejos de la corte! ¡Contra los eslovenos!”

En la tardía noche se vistió una simple túnica de tela, soltó sus cabellos, envolvió su cabeza en un embozo, y como un monje penitente fué a ver al déspota.

El Emperador caminaba por la habitación, la cabeza reclinada sobre su pecho. Silenciosamente, Teodora levantó los cortinados y se detuvo. Cuando el déspota se dió vuelta, se estremeció su cabeza, levantó las huesosas manos y tembló. Teodora inclinó la cabeza sin hablar.

—“¡Oh, emperatriz!” exclamó el Emperador y corrió a abrazar a la déspota. Se inclinó, cansada sobre el pecho de Justiniano la cabeza de Teodora.

—“¡Oh, santa, única!, ¿quién te hirió tu corazón? Dímelo por Cristo, ¿por qué estás afligida?”

Acarició con las manos los ondulantes cabellos que surgían por debajo del embozo. Con gesto de cansancio levantó la cabeza y lo miró.

—“¿Puede coronarse con la diadema la emperatriz, cuando la cabeza del señor de las tierras y los mares se inclina bajo el peso de las preocupaciones?”

Los cansados ojos de Justiniano brillaron asombrados con fuego extraño, como iluminados por una luz de gran amor. Ansioso volvió a abrazarla y la besó.

Ágil se separó un paso de él.

—“Déspota, no se apagó la luz en mis habitaciones porque no se apaga en las tuyas. Mis pensamientos buscaban ayuda para tí. Y a esta hora nació en mí un pensamiento, que espero no deseches, como no lo hiciste con otras, por seguir las cuales no te arrepentiste.”

—“¡No la desecharé! Contigo está la sabiduría divina!”

—“¿A quién lanzar contra los bárbaros? ¿No hay jefes, no hay soldados? Sí, hay un jefe, hay soldados. Los soldados descansan en Tzurul, el ocio destruye a los mejores jinetes; el jefe está en Bizancio, que vaya, que venza a los bárbaros... Azbad.”

Por un instante pensó Justiniano: La caballería de Tzurul guarda a Bizancio, realmente, le corresponde ir contra los bárbaros!

—“¡Oh, emperatriz, prepararé para Santa Sofía un candelabro de oro de cinco brazos, por haberte inspirado! ¡Que así sea!”

—“Tú no lo hiciste por temer por Bizancio! ¡No temas por la ciudad! ¡A los muros irá Teodora antes que lleguen a su trono, y nunca temblará la cristiandad ante los bárbaros!”

šolo za služkinje ir. oskrbela posebno hišo za padle ženske. Imela je pa nepopisno veliko težav s strežništvom in z ljudmi, ki so ji nasprotovali; toda pogum vztrajne Mihaele je premagal vse ovire. Ustanovila je tudi cerkveno družbo "Služabnic najsv. Zakramenta". V kratkem je štela ta družba 10 zavodov. Ko je Mihaela l. 1865. hotela potovati v Rim, da bi izprosila dovoljenje sv. očeta za svojo družbo, je nastala v mestu Valencia kuga. Takoj se je podala tja, da je stregla obtelelim. Pri tem karitativnem delu si je nakopala tudi sama kužno bolezen — in umrla.

Exclamó Teodora y sacó su mano de bajo la túnica, brillando la blancura de su brazo. El emperador tomó su mano entre las suyas y la besó fervoroso.

Teodora se retiró, jugueteándole la sonrisa en los labios, hasta que al llegar a sus habitaciones rompió a reír, cuando se acostó sobre el diván como una muchachita del hipódromo, por haber engañado a dos amantes para jugar un poco con un tercero.

El Emperador pensó hasta el amanecer en el consejo de la emperatriz. Conocía bien a los jinetes de Tzurul. ¿Pero enviar a los guardianes de las puertas de Bizancio? Pero la emperatriz había dicho: iré a los muros! Sí, Bizancio podría defenderse.

Enseguida escribió el decreto nombrando a Azbad, magister equitum, como jefe de todo el ejército Imperial en Tracia y en Iliria con la misión de empujar a los bárbaros más allá del Hema y del Danubio. Al mismo tiempo ordenó a su secretario redactar un mensaje para todos los fuerets de Astik, Tracia y Mezia, a todas las ciudades, ante todo Adrianopol, diciéndoles que debían poner bajo el mando de Azbad dos terceras partes de su infantería y su caballería, para que él se ocupara de librar a la zona de los bárbaros.

La mañana del día siguiente, Azbad fué llamado a la presencia de Justiniano, quien le entregó personalmente el nombramiento. Azbad besó la alfombra, su mano temblaba levemente cuando tomó el pergamino. Presintió que en esos momentos tomaba en sus manos la gloria o la muerte.

Cuando los cascos de su caballo golpearon el granito del foro, como si se hubiera recordado de algo, se volvió hacia el castillo imperial, hacia donde estaban las habitaciones de la Emperatriz. Le pareció oír una risa detrás de los muros. Siguió rápido su camino, las bridas lastimaron al caballo hasta hacerlo sangrar.

Hasta la noche, se iban dispersando los mensajeros rápidos por las provincias llevando las órdenes del emperador. Azbad con algunos ayudantes palatinos llegó a Tzurul y tomó el mando. Por el camino decidió esperar hasta tanto no pudiera reunir a todos sus hombres. Pero cuando en Tzurul supo que los eslovenos estaban delante de Toper, entonces pensó de otro modo y decidió preparar durante la noche un nuevo plan.

Como si fuera un vidente, un presentimiento terrible se apoderó de su corazón.

—“¡El maldito bárbaro habrá llegado a saber que Irene está en Toper! ¡Fué a buscarla! ¡Ja! ¡Agilidad bárbara! ¡No la hallarás, mientras Azbad respire, ni tú ni Teodora!”

Quien conociera a Rustik, no podía imaginarse que los eslovenos ganaran en Toper.

—“¡Esperen, perros bárbaros! Los golpearé por la nuca, se romperán las cabezas contra los muros, y después...”

La dulzura venció a Azbad.

—“La venganza contra Rustik, la venganza contra la emperatriz, el premio del Emperador, y el premio más grande, Irene!”

Aún antes del alba llamó a reunión a todos los oficiales y les ordenó preparar para antes del mediodía dos terceras partes de los jinetes para emprender la marcha. La otra tercera parte, la encomendó al jefe Nazario, para que esperara el resto del ejército que se le reuniría, y que debería aguardar las órdenes posteriores.

Cuando el sol se inclinó hacia el poniente, Azbad patió al frente de su elegida caballería rumbo a Toper.

Por el camino, las avanzadas detenían a los fugitivos, buscaban campesinos y guerreros derrotados y maltrechos, y preguntaban noticias de los bárbaros. Todas las respuestas concordaban: los bárbaros se habían vuelto hacia Toper.

Azbad estaba satisfecho. Soñaba con la batalla gloriosa. Convertirá en polvo con sus caballos las retaguardias de los de los desnudos bárbaros; mientras tanto, Rustik los ataca-

ría desde la ciudad con su fuerte guarnición. Los molirían como la piedra del molino muele el trigo. Y luego, luego . . .

Azbad estaba tan inquieto que parecía romper las riendas, mientras azuzaba siempre más a su caballo. Al tercer día estaba ya en el Hebra. Desde allí, la llanura se rompía en colinas y sierras. Azbad era precavido. Ordenaba buscar a los villanos, que entre las sierras y los bosques debían luego ir a averiguar algo de los bárbaros, antes de internarse la tropa en los senderos. Pero todos volvían sin haber visto ni a un sólo esloveno. Decían que todos gemían de temor y espanto; que las aldeas estaban vacías, los ganados escondidos en borques y espesuras, los cereales enterados; que todos esperaban temblorosos oír de un momento a otro el griterío salvaje de los bárbaros, que habían enmudecido extrañamente. Algunos juzgaban que ya se habían vuelto, otros aseguraban que estaban escondidos detrás de Toper, vigilando la ciudadela.

Azbad estaba siempre más convencido que todo el ejército esloveno estaba ante Toper. Lo carcomía un deseo siempre mayor de gloria y por Irene. El soberbio palatino, acostumbrado a las victorias en los banquetes cortesanos, acostumbrado a sus espaldas guardadas, a las órdenes bruscas y caprichosas, vivía de la certeza, de que se le estaban tejiendo los laureles. Por eso no consideraba a su tropa, cuyos hombres murmuraban temerosos por los caballos demasiado fatigados. Cuando a la noche los oficiales fueron a pedirle un día de respiro, para descanso de los animales, para alimentarse y prepararse para la batalla, Azbad se enfureció y los hizo retirar con el látigo.

El sol se levantó por segunda vez desde que habían emprendido la marcha, estaba extrañamente claro y alegre. Una vez más rogaron los oficiales a Azbad que permitiera el descanso a la tropa, que estaba murmurando como la tempestad peligrosa detrás de nubes negras. Aún sus ayudantes le rogaron esperar un día; no era seguro partir, pues no había etornado todavía ni uno de los villanos enviados la noche anterior a observar el camino.

Peró Azbad sólo vivía para su orgullosa pasión. Estaba sordo a las súplicas.

—“¡Cobardes! ¡Sediciosos! ¡Adelante!”

Saltó a la silla y galopó delante del ejército. Los cuernos sonaron, el polvo se alzó del camino, donde resonaban los cascos, mezclándose con el entrecocar de las armas y las maldiciones de los soldados.

Azbad iba lejos, delante del ejército, sólo, maquinando nuevas intrigas, ya ebrio de gloria. Ni siquiera los oficiales ayudantes no se le acercaban; iban silenciosos detrás de él.

Dos horas pasó el ejército por el camino.

Entonces, vieron a lo lejos a un brillante jinete en medio del camino.

Apenas lo alcanzó a divisar Azbad, cuando ante él se dejaron oír las trompas dando señales a la caballería, y tras el jinete solitario se levantó polvo, en medio del que centelleaban numerosos y brillantes yelmos.

Azbad maldecía, apretó las riendas, y el hermoso corcel árabe se encabritó.

El primer sentimiento que llegó tras su asombro fué la envidia.

—“Maldito Rustik! ¡Esta es la guarnición de Toper! ¡Venció solo! ¡Va a buscar el premio, satán!”

Peró entonces volvieron a oírse las trompas . . . señales de ataque.

Azbad se estremeció. Hasta él llegaron los ayudantes.

—“¡Los eslovenos! ¡Iztok!”

—“¡Batalla! ¡Ataque! ¡En falange!”

Con preocupada presura dió Azbad órdenes, transmitidos por los ayudantes y las trompas guerreras; preparáronse las lanzas, los jinetes se reclinaron sobre los caballos y siguieron adelante.

Todo se oscureció delante de los ojos de Azbad; desvainó su espada liviana y lujosa, y aún antes que pudiera darse cuenta, llegó ante él el caballo de Iztok.

—“¡Me reconoces?”—, rugió Iztok en griego cuando estaba sobre él. “¡Golpea, para morir como le corresponde a un jefe!”

La espada terrible de Iztok silbó en el aire alrededor de su cabeza. Con ese único golpe lo habría podido matar, pero no quería. Entonces, Azbad, desesperado, atacó al esloveno. Pero como un juguete fué apartada la liviana espada por el golpe de Iztok.

—“¡Perro!” gritó Azbad atacando de nuevo.

—“¡Como premio!” exclamó Iztok y atacó a su vez. El yelmo de Azbad se reclinó, la mano abandonó la espada y las riendas y el jefe bizantino cayó del caballo.

Todo sucedió en unos segundos, ambos ejércitos se detuvieron por un momento, cuando vieron la lucha entre los dos jefes. Pero cuando Azbad cayó al suelo, los eslovenos se lanzaron al ataque y cayeron sobre los bizantinos. Entre los bosques se dejaron oír los cuernos, los flancos de la caballería enemiga se vieron atacados con mazas, flechas y hachas. Las salpingas tocaron retirada; la ágil caballería de Tzurul, ya antes malhumorada, ahora espantada por la batalla imprevista, se volvió, abriéndose a hachazos el camino entre el gentío desnudo de eslovenos y antos. A sus espaldas, la azuzó la caballería de Iztok, que la persiguió hasta el Hebra, donde se salvó el diezmando resto del adiestrado ejército, que había sido llevado a la perdición por el intrigante y vanidoso Azbad.

El espíritu de venganza se apoderó entonces de los eslovenos, después de esa victoria. Algunos aullaban: “¡Adelante! . . . ¡A Bizancio!” Otros, semimareados o atontados, se arrodillaban ante Iztok y lo proclamaban hijo de Perin. Donde encontraban soldados bizantinos heridos, los mataban como animales y arrojaban a los arbustos sus cuerpos. Entre los heridos, hallaron a Azbad todavía vivo. Lo llevaron hasta Iztok.

“¡Piedad!” se quejó Azbad, cuando levantó sus ojos ensangrentados y vió ante sí al mismo a quien atara a un pesebre en la cárcel, por orden de aquella que ahora lo había lanzado a la muerte.

Cerró los ojos, apretó los dientes, y luego murmuró ininteligentemente:

—“¡Maldita . . . Teodora!”

Un escalofrío recorrió el cuerpo de Iztok. Se dió vuelta para no mirar las mejillas ensangrentadas y le dijo a la gentuza:

—“¡Es vuestro! . . . ¡Vuestra es la venganza por mis sufrimientos!”

Los salvajes jovencuelos lo asieron, le arrancaron el traje y lanzaron el cuerpo agonizante . . .

Se elevaron altas las llamas, estallaron las chispas y los eslovenos consumieron en el fuego al jefe bizantino.

Traducción de DARINKA CEHOVIN

ILIRSKA BISTRICA. Zemen. Pene Urh je dobil pismo od sestre iz Argentine. Pa je bilo kratko njegovo veselje. Prav tiste dni je bila velika nevihta, pri kateri se je splašil konj, ga udaril v prsa in zdrobil nožo. Bil je takoj v začetku vojne mobiliziran v Afriko. Ko se je vrnil, je našel vse poročelo. Sestra Bernarda por. Gržina je bila 2 leti v nemškem taborišču in sadnji hip rešena ognjene

poži. Domov se je vrnila peš. Hodila je 6 tednov.

LIUBLJANA. Helena Poljak por. Beršaj, je bila v Nemčiji in se vrnila iz izgnanstva na mnogem hudem. Bojan Poljak je bil v bojih na Goriškem, sedaj je doma.

DRAGATUŠ. Iz Starega trga na Kolpi je bil premeščen k nam za župnika č. g. Alfonza Jare.

IZ RIBNICE. 10. maja je prišel iz Kanade Jerneješ gospodar iz Zavrat Franc Tanko, ki je prinesel domov vsega v izobilju in je bila zelo veliko veselje v družini, ki je bila od vrha do tal vsa nova in veselo tudi, ker so vsi živi prestali te grozne čase. Njegova hiša je najlenša v Podplancem (Žlebič). 14 dni po njej, na binkoštni ponedeljek pa si je nesrečnož pognal kroglo v glavo.

RAVNI, DRAGOVICA. Žalostno vest so zvedeli od doma družina Avguščina Bitežnik. Njegov 26 letni Lojze Bitežnik, je bil mobiliziran na Rusko od koder se je pred letom vračal domov. Oktobra je sporočil, da se bo podal na pot. O Božiču pa je prišla v Ravni vest, da je na potu zginil. Najbrže so je na potovanju zgodila kaka nesreča. Njegovi stariši živijo v Ciudadeli.

Umril je Jožef Vodičar, ki zapušča doma vdovo. Sin pa se je zgubil v Rusiji.

GORNJA BISTRICA, Prekmurje. 28/3. so bili odgnani Kreslinovi, oče in mati ter svak Štefan, 2 nečaka in nekaj sosedov, med njim Žižek. Tudi ubitih je bilo nekaj v vasi. Vsi prizadeti so padli v nemilost oblasti, ker ne simpatirajo z njo.

LIUBLJANA. Na razpravi pred ljudskim sodiščem so bili obsojeni na smrt profesor **BORIS FURLAN**, inž. Črtomir Nagode in inž. Ljubo Sirc. Istočasno so bili obsojeni na več let zapora še drugi slovenski intelektualci, člani angleškega kročka v Ljubljani. Vsi navedeni so bili sprva zelo vneti delavci OF. Tu navedemo glavne podatke obtožencev:

Črtomir Nagode, gradbeni inženir, rojen 6. aprila 1903 v Metliki;

Ljubo Sirc, pravnik, rojen 10. aprila 1920. v Kranju;

Leon Kavčnik, univ. prof., rojen 29. febr. 1897. v Ljubljani;

Boris Furlan, univ. prof., rojen 10. nov. 1894, v Trstu;

Zoran Hribar, prof., rojen 1. marca 1889. v Celju;

Angela Vode, učiteljica, rojena 5. januarja 1892. v Ljubljani;

Metod Kumelj, učitelj, rojen 26. julija 1900. v Ljubljani;

Pavla Hočevar, učiteljica, rojena 27. junija 1899. na Dunaju;

Svatočluk Zupan, pravnik, rojen 26. sept. 1919 v Ljubljani;

Bogdan Stara, geodet, rojen 9. sept. 1907. v Ljubljani;

Metod Pira, kanatni bojski broda v pok., rojen 13. junija 1896. v Kranju;

Vid Letic, uradnik, rojen 2. aprila 1913. v št. Vidu pri Lukovici;

Franc Sirc, absol. trg. akad., rojen 27. nov. 1891 v Kranju;

Elizabetha Hribar, akad. kiparka, rojena 21. aprila 1913. v Ljubljani.

Obsojena je bila tudi "MATJAZEVA VOJSKA", obdolžena rovarjenja na severni meji. Na smrt z obesenjem je bil obsojen Fran Čeh. Smrt z ustreljenjem je zadela 5 članov, ostali so dobili po več let.

GORICA. Zabeljci še vedno hodijo v Gorico. Od doma grede zvečer in hodijo celo noč, da bi kaj kupili, ker doma nič ni in je strašno drago. Sedeti smo zelo žalostni, ker so nam ukradli Svetogorsko Marijo.

Politično se naša tragedija bliža koncu. Mir bo kmalu podpiran. Naša polomita je popolna. V Gorici so rdeči razpustili SIAU in UAIŠ. Enotne sindikate in druge ustanove. Svoje ljudi so kor kratko priključili laškim komunistom, tako da so naši navadniški morali hočeš nočeš postati pridni laški komunisti. Protikomunistični Slovenci so pa ustanovili Slovensko demokratično zvezo ki izdaja tednik Demokracija. V Gorici pa je začel izhajati tednik "Teden". Iz cone B prihajajo vedno novi begunci. Sadja je tu mnogo.

URAD ZA CENE pri vladi Slovenije je določil naslednje odkupne cene za žito: pšenica 330, rž 300, ozimni ječmen 320, jari ječmen 280, oves 280 din za stot.

Vsem znancem in rojakom sporočam tužno vest da me je 26. julija za vedno zapustil

† Enrique Ramelini

moj dobri soprog, s katerim sva si pred 5 leti postavila dom v Remedios de Escalada.

Maša za rajnega je bila na Avellanedi 31. avgusta.

Marija Kos iz Štanjela.

Družina Zrim - Gomboc sporoča znancem in rojakom bolečo zgubo več svojih članov.

† Luis Gomboc je bil ubit 1946.

† Filipa Gomboc je ubila granata Nečak † Anton Osko je umrl.

Sestro † Tereza Gomboc, redovnica, je zginila brez sledu.

Doma so bili vsi ti ljubljenski rajni iz Pertoče v Prekmurju.

Maša za rajne bo na Avellanedi 14. septembra.

Zapel bo tudi žalni zbor.

Po daljši boleznii je umrl

† Ivan Rovtar, star 49 let.

Ljubeznjivi rojak, doma iz Šempas, je prišel v to deželo l. 1923. Najprej je poskusil srečo v Urugvaj, prišel 1925 v Argentino, kjer se je oženil in dva leti služil z ženo za "matrimonio", nakar je z svojo otvoril na Paternalu gostilno. Leta 1929 so prevzeli "Recreo Europa", kjer je njihova splošna priljubljenost postala še bolj velika in pač ni Slovenca, ki bi ne vedel za lepi kraj na Río Carapachay, kjer najde človek ne le prijeten oddih temveč tudi ljubeznjiv sprejem in domačo potrebo.

V to prijetno idilo je posegla že pred dobrim letom bolezen, ki je podkopavala jekleno zdravje Ivanova, dokler ga ni slednjič 13. avgusta iztrgala smrt iz kroga ljubljenskih domačih.

Na smrt pripravljen je mirno zatisnil oči in zapustil v rokah ljubljene žene, brata, sestre, svaka in svakinje svojo hčerko in sina.

Za rajnim žalujejo: žena Ivanka roj. Oberdank, hči Silvija, sin Adolf, brat Silvester in sestra Francka, svak Juan, svakinja Ivanka roj. Oberdank, nečaki Silvester, Anica in Anita.

V Evropi žaluje sestra Lojzika z družino. Maša zamj je bila na Avellanedi 24/8. V Tigre pa bo 30 dan.

PROF. DRAGO STEPISNIK je bil imenovan za glavnega tajnika predsedstva vlade LR Slovenije, dr. Danilo Dovgan pa za predsednika komisije za sport pri vladi LR Slovenije.

DPRED VOJASKIM SODIŠČEM V MARIBORU je bila razprava proti vojnim zločincem, članom Gestapa in nemške varnostne policije, ki so odgovorni za uničevanje in preganjanje Slovencev v mariborskem okraju. Razen obtoženega Lazica so vsi nemški ali avstrijski državljani! Sodišče je obtožence spoznalo za krive v smislu obtožbe ter obsodila Kurta Groserja in Huga Gaido na smrt z ustrelitvijo, Boška Lavica, Josefa Zangla, Franca Wiegela, Georga Kramhoellerja in Kurta Stageja na smrt z obesenjem. Josefa Winklerja pa na pet let prisilnega dela z odvzemanom prostoti.

Liublansko okrožno sodišče pod predstvom dr. Baričevića je v Kranju sodilo skupino spekulantov in njihovih pomagačev iz **SENČURJA**, ki je s prikrivanjem odtegnila velike količine usnja in blaga ter prodajala racionirano in neracionirano blago po oderuških cenah. Pri razpravi so bili navzoči tudi ljudje, ki so prišli braniti obtožence pred obsodbo in ploskali po govoru zagovornika. Pravi poročilo, da je te ljudi pregovorila reakcija naj zapustila svoje dele in prišlo na razpravo. 1500 pa, — tako pravi "Slovenski poročevalec" — je bilo tistih, ki so manifestirali za pravično obsodbo, vzklikali ljudski oblasti ter se zaračali nad predrznostjo reakcije, ki je hotela, kakor pravi omenjeni časnik, "cele na javni razpravi ovirati pravično pot ljudske volje in zakonitosti". Sodišče je na podlagi dejstev in izpovedi prič obtožence spoznalo za krive in obsodilo: Pavlo Golob na 10 let odvzema prostosti s prisilnim delom in na zaplemo premoženja, Franca Rabiča st. in Franca Rabiča ml. vsakega na 7 let odvzema prostosti s prisilnim delom in na zaplemo vsakega imetja, Ivan Soltisa na 4 leta in zaplemo imetja, Vidomira Damjanca na 4 leta, Vida Šustarja na 1 leto, Jemaja Dermota in Franca Logarja na vsakega na 6 mesecev odvzema prostosti s prisilnim delom. Jožef Golob pa je bil oproščen.

UMRL JE V LJUBLJANI DR. SILVAN HRAŠOVEC, vis. sodni svetnik v pok., brat prvega slovenskega župana v Celju dr. Jurija Hrašovca in oče znane pianistke prof. Silve Hrašovec.

SLOVENSKI KNJIŽEVNIKI so imeli 24. junija svoj prvi redni občni zbor, odkar so društvo reorganizirali. Predsednik odbora pisatelj Miško Kranjec je v svojem govoru povdarnil važnost pisateljskega delovanja pri graditvi nove Jugoslavije, pri čemer morajo vsi pisatelji in pesniki zlati proslavljati uspehe novega reda. Vendar je moral tudi povdariti, da ni mogoče trditi, da bi se vsi tega zavedali. Po kratki razpravi so izvolili nov odbor, v katerem je zopet preds. Miško Kranjec, podpr. France Bevč. prvi tajnik Janez Logar, drugi tajnik Milan Žega, blagajnik France Vodnik, gospodar Jože Pahor, odborniki pa Ludvik Mrzel, Prežihov Voranc, Ferdo Godina, Bogomir Magajna, Ivan Potrč in Jože Udovič. V nadzorstvo so bili izvoljeni: Matej Bor, Lino Legiša in Cene Vipotnik; v častno razsodišče pa Igo Gruden, Lojze Kraigher in Stanko Cankar. Pisatelji so poslali občajno pozdravno brzojavko maršalu Titu s izjavo, da se bodo pisatelji udeležili izvajanja petletnega načrta.

ŽELEZNIŠKA UPRAVA v Ljubljani sporoča občinstvo, da povzroča stalno mazanje železniških vozov z napisi, podpisali in gesli veliko škodo ne le domaćim vozovom, temveč tudi tujih držav, katerim jo je treba poravnati. Seveda železniška uprava s tem neče preprečevati doma ljubnih manifestacij potujočega občinstva, vendar pa morajo te delati na primeren način.

OBISKOVALCI TURISTIČNIH KRAJEV v Sloveniji opozarjajo v časopisju, da morajo dva tedna pred odhodom v letovišče sporočiti podatke o svojem prihodu upravi gostinskega obrata, ki mora prejem prijave potrditi ter jo ima pravico spremeniti, nakar je obiskovalec spet dolžan potrditi soglasnost s spremembo.

V TEKU "TEDNA MATERE IN OTROKA" — poroča Ljudska pravica — v SLOVENSKE BISTRICE ves teden ni bilo nobene prireditve. Od 19 ljudi, predstavnikov povabljenih organizacij, sta prišla samo dva zastopnika MLO in okr. prosvet. odseka. Ves teden se ni naredilo nič. V zadnjem trenutku je prosvetni sindikat pripravil akademijo za katero je razposlal 100 vabil, toda proslave ni bilo, ker na njo ni priše nihče razen prirediteljev. Prodajali so tudi posebne značke. Okraj jih je prejel 1600, tovarna Impol je prodala od 1000 kosov komaj 60, v Slivnici pa je od 300 šla ena značka.

LJUBLJANČANI PRI PROSTOVOLJNEM DELU. "Pravica" poroča, da je v nedeljo 15. VI. šlo prostovoljno delat nad 5000 Ljubljančanov. Največ jih je delalo na cesti Podsmreka—Vrhnika, 800 na stanovanjskem bloku v Šiški, mnogi na iželezniškem odseku pri Borovnici in Presorju, kjer grade novo progo, ki se bo umaknila borovniškemu viaduktu. Lepo število jih je tudi šlo iskati koloradnega brošča na krompirjeve njive v ljubljansko okolico; našli nise nobenega. Čeprav je bila razpisana nagrada po 100.— din za vsakega živega krompirjevca. Na cesti pri Vrhnikli so še tretjič delale brigade vladnih ustanov (uradniki).

CENE V DRŽAVNIH HOTELIH NA JADRANU. LR Hrvatska je objavila v "Lj. pravici" z dne 22. V., minimalne in maksimalne cene za enodnevni penzion v hotelih, ki so vsi podržavljeni. Hoteli se dele v tri kategorije, v specialno, v II. prve stopnje in v II. druge stopnje. Popolni penzion obsega: posteljo, zajtrk, kosilo in večerjo postrežba je vključena. Turistična in kopalniška taksa, prenos priljage pa se plača posebej. Specialna kategorija na dan 180—250, II/1 je še vedno draga 135—150 in II/2 pa 100—135 din. Člani sindikatov uživajo 25% popust (tudi njihovi družinski člani), ako ostanejo najmanj pet dni v istem hotelu, dalje 50% popusta na železnici in oprostitev kopalniške takse za 50%, turistične pa so sploh oproščeni. Povprečni mesečni zaslužek je v Jugoslaviji okrog 3000 Din. Imena hotelov po njih kategorizaciji: V Crikvenici: Miramar, Istra in Praha so II/1, Beograd. Varšava in Zagreb pa II/2. V Dubrovniku: Spec. kateg. je Vila Argentina, Hotel Imperial in Lopud pa II/1. V Opatiji: Spec. kat. sta hotela Moskva in Slavija; Praha, Belvedere, Varšava, Sofija in Slatina so II/1, v kategoriji II2 so Korzo, Učka, Galeb in Eva.

ZMAGOSLAVNI POVRATEK MARIJE POMAGAJ NA BREZJE. V Spittalsko taborišče je prišlo pismo iz Ljubljane, ki tako lepo poroča o prenosu čudodelne slike brezjanske Matere, da ga kar de-

besečno prepisem: "Najbrš se Ti še drugi pisali o zmagoslavnem povratku brezjanske Matere bozje. Kaj takega Ljubljana se ni dozvela. Vse tri dni, ko se je narod poslavjal od ljubljene Matere, je bila cerkev nabito polna. Ljudje so prihajali od blizu in daleč. Pozorno so poslušali goovre. Vsa cerkev je jokala, tudi moški. Pravijo, da ni bilo kousčak, ki bi bil ostal prazen. Najlepše je bilo kadnji dan. Cerkev je bila nabito polna, zunaj pa je stala nepregledna množica, ki je hotela v cerkev. Rিপovedovali so, da kaj takega še ob birni ni bilo. Trmavaj se je moral ustaviti. S prišnice so dajali smernice: pri glavnih vratih se je valila množica k Materi, pri stranskih pa ven. In to je trajalo vso noč! Pozivali so Ljubljančane, naj pustijo cerkev tistim, ki so od daleč prišli, a ni nič pomagalo. Slovo je bilo težko in bridko... Kaj so bile žrtve: vročina, prerivanje, noč..."

NOVO LETNO ZBIRALIŠČE je bilo urejeno v Ljubljani. "Sl. poročevalec" prinaša 27. VI. sliko novega letnega gledališča v Ljubljani. Oder je ob ljubljanski stolnici, na prostoru, ki ga loči nekaj stopnic od nižjega Pogačarjevega trga. Tršne barake na Pog. trgu so podrli in na tem prostoru so sedeži za občinstvo. Igrali so opere.

LJUBLJANSKI MESTNI PRORAČUN (po "Sl. poročevalcu" z dne 1. VII.) Na zasedanju skupščine Mestnega ljudskega odbora Ljubljane je bil sprejet proračun za leto 47. Znaša 154.585.000 din. Sprejeta je bila tudi uredba o 25% dokladi na dohodnino za 47. Posebej je bil še sprejet investicijski načrt za Ljubljano. Skupaj znaša 237.785.000 din. Za sidanje stanovanjskih poslopij bo šlo 161 milijonov ali 67.7%, za vodovod in njegove naprave 10 milij. ali 4.28% za zdravstveno in socialno skrbstvo 14.235.000 ali 6%, za promet in zvezo 10.15 milij. ali 4.26%, za gradbeno podjetja 6.206.000 ali 2.61%. Za izvedbo tega načrta se bodo našli krediti takole: a) iz dohodkov LR Slovenije pride 135.785.000 in sicer iz proračunskih dohodkov Mestnega ljudskega odbora 74.859.000 in iz dotacije za obnovo 61.200.000, b) iz dolgoročnega investicijskega posojila pa pride transa 102.000.000.

HERPELJE. Ljudsko sodišče je obsodilo tihotapce iz sežanskega okraja ki so vodili živino iz cone B v A. Obsojeni so bili: Drago Sosič na 10 Stanke Čebohin na 7 Jože Ivančiq na 5 let.

TRŽIČ na Gorenjskem. Oblasti so vjele Franca Ahačiča, ki je obdolžen več napadov na krajevne ljudske odbore v Sloveniji in da ima na vesti umor dveh jugoslov. oficirjev.

V **POHORJU** v Lehnu je bil ubit aktivist OF Marčič 24. junija. Vojska je nato zajela "Matjažovo vojsko" in del vodilnih oseb je bilo ujetih. Med temi tudi Franc Čeh. Ti so bili v posebnem procesu sojeni.

KOZANA. Umrla je Katarina Drnovšek, ki je umrla kot prva članica Marijine družbe za matere.

ZABNICE. Tam si morajo domačini sami popravljati domove. Stric iz Amerike ni nič dal. Nekaj deklet in fantov je šlo na delo v Švico. Nekateri so se namenili tudi v Argentino.

LIPA PRI KOMNU. Kmet Rudolf Kavčič je pri oranju zadel na človeški okostnjak, ki je ed eseb ubite 1944.

VIŠEČI MOST NA ŠAVI pri Beogradu dvigajo. (Sl. por. 26. VI.) Pred dvema mesecema so začeli dvigati železno konstrukcijo višeečega mostu med Beogradom in Zemunom. Most je bil namreč ob umiku Nemcev razstreljen. S tremi pontoni in dvema ladjama, na katerih so žerjavi so se lotili dviganja. Železna konstrukcija, ki leži v Šavi, je težka 2000 ton. Sprva so dvigali po 3—7 ton na dan sedaj že do 14 ton. Predvsem dvigajo jeklene kable na katerih je visel most. Uporabili jih bodo pri gradnji manjših višeeh mostov v hribovitih predelih države. Potapljači režejo z varilnimi aparati železno konstrukcijo pod vodo v posamezne ne prevelike dele.

GORICA. Stolni kanonik Brumat je praznoval 18. jul. 50 letnico.

KOJSKO. ZVU (Zavezniška Vojaška Uprava) je zaprla zadrugo na Kojsem radi nekih nerednosti. Proti temu ukrepu so komunisti organizirali javno demonstracijo katero je pa policija razpodila.

ŽALOŠČE so bile priča krvavih dogodkov v vojnih dneh, sedaj skušajo žaloščani izrabiti svobodo, izvojevano v tako težkem boju. Odcepili so se od Dornberga kateri velja menda kot zelo reakcionaren. Sedaj je v modi vsako nedeljo pot na Lijak. Med ljudstvom je zelo mnogo govorenja o obnovi in o tem kdo je kriv, da ni tako kot bi bilo treba.

MIREN. Kot žrtve sovražstva je padlo spet 5 domačinov med njimi se omenja odlična pevka in družvena delavka Vera, ki je odklanjala vse fašistične ponudbe, da je ostala zvesta slovenskemu imenu. Po vojni je izginila in so njeni ostanki kdo ve kje na neblagoslovljeni zemlji kot trupla ostalih štirih žrtev.

Vsa vas razen hlevov, je obnovljena. To pa soto, ker so preje terenci odbili ponudbo za skupno delo sedaj pa ZVU pusti delo ki ga bodo dovršili pozneje.

SMAST. Na potu iz Čedadaja je umrl 35 letni Jožef Golja, kmečki sin.

TRST. V Lanišću v Istri se je dogodil neljub prizor ob priliki obiska Mons. Jakoba Ukmar, tržaškega kanonika, kateri je šel v tiste kraje tržaške škofije delit zakrament svte birme. To je zonc B. Radi napetosti ki tamkaj vlada je prišlo do dejanskega spopada v katerem je bil ubit župnik Miro Buselič, Mons. Ukmar pa ranjen, da so ga prepeljali potem v bolnico v Reko. Nekako istočasno so tudi umorili župnika v Vodica. Jugoslovanske oblasti so storile aretirale.

SLOVENC V TRSTU so dvignili sedaj glasno zahtevo po svojih pravicah. Odkar je OF popustila z abstinenčno politiko je upanje, da se bo res kaj doseglo. Zahtevajo sedaj mešano komisijo, ki naj objektivno razporedi šole in učitelstvo in posebno da se da odgovarjajoče mesto slovenskim srednjim šolam, ki so sedaj vse strpane v eno samo nadstropje stavbene hiše, ki je bila preje podružnica italijanskega učiteljišča.

ŠVICARSKI NOVINARJI V TRSTU. Prišlo jih je 16 ki so obiskali nekatere točke tržaškega ozemlja.

LADJE GRADE. V združenih ladjedelnicah so splovili od konca vojne doslej 16 ladij s 35.000 tonami: za Čile, Švedsko, Norveško in Italijo. Sedaj je v delu 21 ladij s 105.000 tonami, med njimi nekaj za Argentino.

ZRAČNA POŠTA gre iz Trsta v Miren pri Gorici in nato dalje v svet.

GABERJE NA VIPAVSKEM. Marsikaj hudega se je zgodilo. Lanko si boste mislil in boste že peaarono zvedeli, kaj je moglo biti. To pisem, da med vojno ni bilo nobenega iz nase vasi ki bi morali po koncentraciji in taborščini, sedaj je pa 13 ianov posegnio ven iz rana. To so: Joze Lainov, Joze Lenskov, Mace Vdovcov Joze Zonkov Viktor Pogorovcov, Filip Zupanov, Ivan Blazkov, Poide Anzicov, Janez Leskov in drugi.

MINISTER ZA TRGOVINO IN PRESKRBO SLOVENIJE je izdal pravilnik za izvajanje uredbe za odkup zita v Sloveniji. Letošnji način odkupa se bistveno razlikuje od lanskega. Kmetom bodo v kratkem sporočili količino in vrste žita, ki ga bodo morali po načrtu oddati v državni sklad, ves pridelek pa, ki presega oddajo, jim bo ostal na prosto razpolago. Razlika je ta: medtem ko je lani kmet oddal vse, kar mu ni bilo priznано, da si pridržal za svojo nujno potrebo, si bo letos pridržal vse, kar bo pridelal preko količine, ki jo mora oddati.

V **KRANJU** je umrl prof. drž. gimnazije Mirko Kmet.

"LETOPIS LJUBLJANSKE ŠKOFIJE" poroča, da je bilo v letu 1946 vsega 397 svetnih in 141 redovnih duhovnikov. Od teh jih je sedaj zaprtih 26, ki so bili obsojeni na skupno 244 let zapor! Od leta 1944 do leta 1947 je umrlo doma 77 duhovnikov!

"ZEDINJENA SLOVENIJA" iz Senigallije z dne 26. jul. 1947:

"SMRTNE OBSODBE V LJUBLJANI. Pred vojaškim sodiščem v Ljubljani je bila zaključena razprava proti 12 jugoslovanskim beguncem, katere je javni tožilec obtožil vohunstva za britansko FSS in terorističnih dejanj vzdolž jugoslovansko-avstrijske meje. Na smrt z obesjenjem Ferdinand Serbec, za ustrelitvijo pa Kolnik Ferdinand, Bratuš, Ramuš, Levičnik, Perko in Pestotnik. Ostali so bili obsojeni na zaporne kazni. Dvajset let je dobil Sinčič, Hojnik, 16 let Borman, 12 let pa Gruber.

OGNJENA ROKA. 4. novembra 1859. je v folinjskem samostanu frančiškank nepričakovano umrla dobra sestra Terezija, ki si je ves čas prizadevala sveto živeti in je smrt ni našla nepripravljena. Ko je 12 dni pozneje s. Felicita hotela vstopiti v shrambo za obleke, je začula neko ječanje, ki je prihajalo iz sobe. V strahu odpre vrata, pa ne opazi nikogar, pač pa postane ječanje glasnejše. Preplašena sestra zakriči: "Jezus, Marija, kaj je to?" Ni še izpregovorila teh besed, ko zasliši jok z žalosnim vzdihom: "Moj Bog, koliko trpim!" Takoj spozna glas pokojne s. Terezije. Gost dim napolni sobo in podoba s. Terezije se približa k vratom in glasno vzklizne: "Glej znamenje božjega usmiljenja!" In udari z roko ob vrata. Na vratih ostane vdolben ognjen vtis, čisto enak desni roki rajne sestre. S. Felicita teče vsa iz sebe k drugim sestram in jim pove pretresljivi dogodek. Nata vse skupaj hite v cerkev molit za dušni pokoj s. Terezije.

Ko je naslednjega dne s. Felicita legla počivat, zasliši skrivnostni glas. Prikaže se ji s. Terezija obkrožena z bleščečo lučjo in ji vsa vesela pravi: "V petek, na dan trpljenja Gospodovega sem umrla in glej, v petek gram tudi v večno slavo. Ljubite svoj križ, srčno ga nosite in ljubite ubožstvo!" Slednjič jo ljubivo pozdravi in izgine.

PODGORA. Na 29. jul. je imel novo mašo Hilarij Breziger. Pridigal mu je župnik Delpin. Petje je bilo zelo lepo. Ljudi pa ne tako, kot bi bilo za tako redko priliko primerno. Izkazalo se je,

da je Podgora potrebna temeljite verske prenove. Hojaki iz Argentine so novomašniku tudi izkazali ljubezen, ker so mu poslali nekaj pomoči, katere je novomašnik potreben, ker je iz prav revne družine.

GRGAR. V tihih nočeh se vedno sliši pokanje pušk in regljanje strojnica. Večinoma gre za preganjanje tihotapcev. Zadnje tedne je bilo tako ubitih 6 oseb med njimi tudi mati petih otrok, ki so med vojno zgubili očeta in starejšega brata in so ostali sedaj čisto brezbrambne sirote. Žena je nesla v Gorico nekaj masla in jajc, ker se doma tako slabo prada vse in senič kupiti ne more.

BOVC. Za god sv. Urha je praznoval č. g. dekan Andrej Klobučar 40 letnico nove maše in tudi 40 let duhovskega dela na Bovškem Mnogo je prešel v prejšnji vojni; neustrašeno je kljuboval fašizmu. Ni se uklonil nobeni tiraniji. Med to zadnjo vojno so ga besni naciji zvezanega peljali k Svetemu Urhu, ki mu je novo cerkev sezidal, da bi ga s cerkvijo vred vrgl v zrak. Pa Bog tega ni dopustil.

KANAL. Prav v krogu nočejših svojcev je praznoval dekan Ivan Semič 30 letnico mašništva.

VINSKA RAZSTAVA V MARIBORU. Jugoslavija je na šestem mestu na svetu kot pridelovalka vina. Razstavljenih je bilo 412 vzorcev. V Sloveniji je 19 vinogradniških zadrug, kjer so solastniki bivši viničarji. 18 je državnih vinskih podjetij, ki so razlašena veleposesiva. 10 zadrug, ki jih tvorijo privatni vinogradniki. Država ima 2 vinski veletrgovini, ki imata v rokah vso vinsko kupčijo. Slovenija pridelata letno 1 milijon hl vina, to je 1/8 jugoslovanskega pridelka.

CEMENTA NI. Velika je zadrega za obnovo Slovenije, ker skoto ves cement pobere država za javna dela in vojaške gradbe in utrdbe.

LJUBLJANA. Dva tiskarska stroja sta bila odpeljana v Albanijo. Tiskarne so namreč vse podržavljene. En stroj je šel iz tiskarne Merkur, drugi pa iz Narodne tiskarne.

STROJE uvaža Jugoslavija sedaj iz Češke. Zanje pa daje rude in žito. Industrija, v kolikor je last čeških državljanov, v Jugoslaviji ni bila podržavljena.

SLADKORJA v Jugoslaviji zelo manjka. Vse tovarne so že podržavljene in dobro delajo, toda sladkor gre v Rusijo, kateri Jugoslavija tako plačuje dolgove. Tudi ves baker iz borskega rudnika, ki je največji te vrste, gre v Rusijo.

OBNOVA. Udarniško delo in tekme so sredstvo, s katerimi skušajo obnoviti razrušeno domovino. Toda vse gre le počasi od rok, ker vsega manjka in ker je slabo gospodarstvo, kajti večina strokovnjakov je vzela vojna ali pa so bili odstranjeni iz svojih mest, ker oblasti niso po volji. V Sloveniji je bilo obnovljenih 3370 hiš in 4233 gospodarskih posolpij.

JAVNA TRIBUNA se imenuje javna kritika, katero dovoljujejo sedaj. Na javnih zborovanjih more vsak povedati, kar mu drago, le da ne napade nič oseb, ki imajo oblast in da je v skladu s komunističnim programom, ki tvori osnovo vsega gospodarstva in miselnosti. Bivši minister Janez Hribar iz **LOŠKE DOLINE** je bil v zelo nevrščnih zadregah, ko je moral odgovarjati na pritožbe.

NOVOMAŠNIK v Clevelandu (Newburgh). 1. julija je opravil prvo mašniško daritev č. g. **JOŽEF OZIMEK**, čigar stariši so doma iz Sel pri Žuženberku.

BLOKE. V smeri proti starim meji je potovanje nezanesljivim civilstom prepovedano. Vsak dan vozijo tja nemške ujet-

nike, da obnavljajo opuščene utrdbe. Tisti čas ne sme biti nihče na cesti. Vojaške osebnosti so dobile zaprta povelja, katere bodo smeli odpreti na poseben poziv. Narod se boji, da to ne bi pomenilo bližnje vojne nevarnosti.

LJUBLJANA. 68 mesarjem je bilo odvzeto obrtno dovoljenje, ker so se drznili kritizirati novi red. **STARINARJI** na šentjakobskem nabrežju so izgubili razen treh. Vse stare stvari so namreč šle v promet, razen knjig. Odvzeti so bili tudi tem obrtni listi.

USMILJENKE. Iz bolnic v Ljubljani so bil odstranjene vse usmiljenke. Sedaj je pa minister Ahčin pozval razgnane usmiljenke, naj bi se vrnile v bolnice, toda one tega ne morejo, kajti sama zase nobena ne more delati pogodb, kongregacija je pa razpuščena in oblast ne prizna nobenih predstojnic, katere bi mogle sklepati dogovore za kongregacijo. bolničarke so spravile bolnice v brezupen položaj in se je zaredilo silno golazni po bolnicah.

STAVKA V KRANJU. V Novi Jugoslaviji je delavcem mnogo bolj težavno poskusiti stavko v obrambo svojih pravic kot je bilo to nekoč ali kot je v Argentini. Tekstilni delavci v Kranju so imeli stavko cel teden po veliki noči. Prišel je iz Ljubljane minister Leskošek in so se zgo-s kosi koruznega kruha. Nekaj z obljudili neljubi incidenti, ko so ga obmetali bami nekaj pa z grožnjami se je razburjenje poglelo. V Trbovljah so tudi premogarji poskusili stavko, pa je bila s silo zadušena.

BUKOVICA PRI GORICI. Cerkev v Renčah je bila med vojno porušena. Bukovski kaplan si je veliko prizadejal, da bi se obnovila. Predložil je Renčanom, da bi odprodali nekaj cerkvene zemlje in s tem pozidali cerkev, toda vsem to ni šlo v račun in so onemogočili načrt in tako je domovina zidarjev s podro cerkvijo.

VITOVLE. Na Binkošti je bilo spet rano romarjev na Vitovljah. Govor je imel župnik iz Oseka. Cerkev je bila nekaj poškodovana med vojno, Marijin kip zvonovi so še. Dom je precej pokvarjen, pa ni bil nič zadet. Zvonik še stoji in

GORIČKO, PREKMURJE. Vse Vas lepo pozdravimo. Zdej je pri nas žmetno. Pa vi tam vse to bogše znate, kak mi tu. Mi smo eti pogubljeni, če od drugeč nede pomoči. Ka zdaj tak ščejo, ka bi edna kuhinja bila v vesi, pa ka bi tja vsi hodili jest. Kar pa pridelamo tisto pa ka bi dol dali, pa ka bi vsi vkuper delali, kak Rusi majo. Pa grunt ka bi imela država ne pa kak zdaj, ko ma sakši svoje.

GORICA. Procesija na Praznik Sv. Rešnjega Telesa je bila izredno veličastna. Vdeležil se je tudi deželni predsednik Hugues in šolski otroci z učiteljstvom, a brez italijanskih. Veličino praznika je pa motilo tudi nekaj žaljivih krikov na račun vernih Slovencev.

SLOVENSKO SIROTIŠČE v Gorici obnovljeno. Zavod je bil zatrt 1930 in je bila letos popravljena krivica. 16. maja so se vrnile slovenske šolske sestre. Tako je sedaj ta dom sirot doživel že tretjo otvoritev.

BIRMA V GORICI. V binkoštnih dneh je bila podeljena sveta birma posebe za ke v stolnici in v nadškofijski kapeli. Na italijanske in posebe za slovenske otro-Travniku je bila birma skupna za obe narodnosti.

PLESI IN CERKVENI SHODI. V Breginskem kotu je radi javnih plesov bilo več cerkvenih shodov letos opuščeni, tako v Logjeh in Selu.

OPATJE SELO. 17. maja je neki možki napalél zvečer ob 10 uri gostilničarja Ronerja, ko je zapiral gostilno. Bil je na mestu mrtev od več strelav iz brzostrelke. Žena je pritekla in je zločinec streljal tudi nanjo, da je obležala v krvi. Gostilna stoji na "Čukišču". Ropar je popral denar in zginil. Sum je padel na nekega Marjana Mozetič iz Mirna, ki stanuje v Vrtojbi. Malo preje je bil tudi izvršen roparski napad na zidarskega mojstra Rusijana iz Bilj na cesti med Štanjelom in Rihemberkom. Policija je roparje izsledila in ujela Stanislava Madona iz Vrtojbe in Ivana Marinčiča iz Višnjevka. Njihov glavar Mozetič je pa utekel ni ta je bil najbrže storilec ubojstva in ropa v Opatjem selu. Star je 18 let.

BORJANA. Narod je organiziral skupno romanje na Svete Višarje.

TEDEN. V Trstu je začel izhajati slovenski tednik verske vsebine z naslovom "Teden". Stane 10 lir številka. Če bodo lisut pustili svobodno v cono B, bo imel takoj 10.000 naročnikov. Če se bodo oblasti držale besed, da niso proti veri, pač ne bodo mogli imeti vzroka, da lisuta pot zapirajo.

DOLIČE V PREKMURJU. Piše Karel Gradar. Zdravi smo tak po srednje. Mica (9 let) je tak suha in bleđa, ka če ne bi nikaj jedla. Pa se preveč lepo uči in Boga moli. Tudi Irinka je že hodla na prvo sveto obhajilo. Naš plevanoš jih majo trno radi . . . Dobili smo Vaš pak. Deca so se tak razveselila dara.

OTCENA SV. JURIJ. Vsi tisti, ki so meli nemške priimke so bili odseljeni v Avstrijo v Feldbach. Tako je bila odpeljana familija Heidelstreich. Te familije je žena ranjega Celeca, ki je lani tu umrl.

DOL. MIREN PRI GORICI. V kamnolomu je ubilo Miroslava Marušič iz Opatjega sela, 36 let. Zapuščca vdovo Gizelo roj. Pahor in 4 male otroke.

PERTOČA. Z željo, da bi obiskala bolne stariše se je namenila domov redovna sestra Marta Tereza Gomboc, ki je bila v samostanu v Gradcu V spremstvu svojega brata, ki je prišel ponjo, je hotela prekoračiti granico, kjer je je zadela tragedija, katere pač ni pričakovala, ki pa tudi ni pojasnjena. Brat Lojze Gomboc je bil najden ustreljen ne daleč od rojstne hiše, od sestre redovnice pa se nič ne ve, kam je zginila. Zgodilo se je to v decembru.

IZ ŠTAJERSKE MEJE. Pred kratkim je pribežal čez mejo 17 letni fant iz Štajerske. Bežala sta skupno z nekim nemškim vojakom — ujetnikom! V bližini Maribora sta stopila iz vlaka in šla proti meji. Tam ju dobi najprej patrola. Nemški vojak ubije enega vojaka, drugi zbeži. Sedaj sta imela begunca v rokah brzostrelko. Pride nova jug. patrolja in prične na begunce streljati. Nemeč ustrelji 3, drugi 4 zbeže! Na to vsa meja alarmirana, begunca obkoljena v boju, ki sledi je ustreljen nemški vojak, naš fant zbeži z brzostrelko čez mejo. Tu ga ustavi dva nemška avstrijska stražnika s puškami! Fant pa misleč, da sta jugoslovanska — otvori ogenj iz brzostrelke na nju, ona dva dvigneta roke kvišku. — Sedaj pa poba v zadregi — kaj naj stori z njima. Končno se sporazumejo, da je to že avstrijska straža — in sedaj se fant preda svojima "ujetnikoma". Tako je na meji! Potem pa pridejo v javnost komunisti o "Weissgardistih"! Fanta so tu po treh tednih — izpustili na svobodo in dela v neki opekarni pri Grazu!

BARBANA. Slavna božja pot pri Građu je pa le odnesla korist iz bojnega gorja. Patri so zaprosili ameriško vojno

komando naj bi jim dali topove, ki so jih tam Nemci pustili. Prošnja je bila uslišana in v Vidmu s ulili zvonove, katere so prevzeli barbanci letos 27. januarja.

LJAK pri Gorici, Bajta, del Sempetra, Voičja draga in Solkan so imeli zelo hudo točo 27. julija. Prav po tistih krajih je bilo menda slišati na dan spravne procesije na Sveto goro zelo grah psovk proti Mariji in Cerkvi.

KRIŽI SO NA VRSTI. Prav na veliki teden so nekateri zlikovci podrli več križev v Sloveniji. Tudi v Škofji Loki pred sodnijo so porušili križ. Neki Ivan Hamer je Krizanemu nadel masko in rekel: "Sedaj bomo pa pogrebščino pili". Točno čez 14 dni so jo pili, toda njegovo. Kot član zemljišče komisije, ki razdeljuje kmečko zemljo, je bil poslan na Stajersko, kjer ga je zadela krogla iz zaseae. bilo je ravno na obilnico njegove poroke. Pokopan je bil, in to je bil prvi civilni pogreb, na pokopanišču v Stari Loki. Doma je bil iz sv. Duha. Tudi poročen je bil samo civilno.

IDRIJA. Telovska procesija se je vršila, toda oblast je razglasila udarnsko delo, s čemer je bila mladina obvezana iti na delo. Procesija se je sicer vršila, toda promet jo je tako motil, da se je razsela in se je dekan z Najsvetejšim sam vrnil v cerkev.

MARIBOR. Tik pred vojno je bilo dograjeno novo mariborsko bogoslovje. Nova, zračna, moderna stavba je bila tik pod Kavarijo. Inter je vzel postopje za vojne namene, sedaj je pa oblast bogoslovje spremenila v kmetijsko solo. Kapele je pa sedaj dvorana za kino. Bogoslovja v Mariboru ni.

LJUBLJANA. Dom duhovnih vaj, ki je bil last jezuitov je spremenjen v otroško bolnico. Ljubljansko malo semenišče, kjer se je nadaljeval škofijski zavod, ki so zatrij Nemci v Sent Vidu nad Ljubljano, je spremenjen v obrtno šolo. Tudi zavod pri Srcu Jezusovem na Taboru v Ljubljani je razlaščeen.

SVETOGORSKA MARIJA je bila ukradena. Na poziv nadškofa, ki je zagrozil z izobčenjem tatovom, je bil dobljen odgovor, da bodo vrnili sliko, kadar bo oblast mogla dati zagotovilo, da bo Marijina podoba na Sveti gori spodobno spoštovana. Na podlagi zadnjih sporočil je bila slednjič podoba vendarle vrnjena in je bila napovedana za 15. avgusta slovesnost prenosa podobe na Sveto goro. Ta prenos naj bi se vršil z vso svečanostjo ob spremstvu štirih godb.

VIOLINIST-BALOKOVIČ, po krvi Hrvat iz Sev. Amerike, je šel na turnejo po Jugoslaviji in je priredil več koncertov. Ob povratku v Ameriko je poročal o svojem zmagovalnem pohodu in o življenju in napredku v novi Jugoslaviji. Pa se je zgodilo, da je povedal svoje tudi neki Ivica Šmid, ki je bil član OZNE (tajne policije), ki je imela nalogo organizirati Balokovičovo turnejo. Ta mož je pobegnil

iz Jugoslavije in ko je dobil v roke Balokovičovo poročilo, je dal v javnost svoje sporočilo v vseh podrobnostih umetniškovega potovanja, v katerem dokazuje korak za korakom, kako je bilo vse umetno organizirano in da tisti, o katerih je Balokovič menil, da so kmetje, so bili le v kmete preoblečeni agenti OZNE.

LOŽ NA NOTRANJSKEM. Bivši minister Hribar je poskušil v Ložu z organizacijo skupnega hleva, kjer bi imeli vsi živino. Pa se ta zamisel ni obnesla. Ljudje imajo o tem svoje pojme in hočejo imeti tudi svoje štale in svoje krave in vole.

KAKO SE GODI OBŠOJENIM DUHOVNİKOM. Poročam odlomek iz pisma: "Jeseniški župnik Kastelic je še dobro odredal. Svoje prisilno delo opravlja kot pisar v jetniški pisarni. Lazaristovski vizitator Lovro Sedej in dr. Jakob Zagar tolčeta kamenje na cesti. Slabše je s križevniškima patroma Jožefom Savora in Alfonzom Klemenčičem. Oba sta na prisilnem delu na kolhozu Oněk nalezla ob tamkajšnjem pomanjkanju jetiko. Oba ležita sedaj na Golniku".

PINO MLAKAR je baje popolnoma živčen. Okoli Logatca, Vrhnike in v celi Gorenjski ni sledu o križarjih, pač pa govorijo, da jih je nekaj na Pohorju in da soo boroženi. V Rovtah je bil aretiran župnik Jeglič. Pred vojno je bil profesor v St. Vidu in je brat šolskega nadzornika Jegliča V Begunjah sta zaprti Donata aCpuder in njena setra ter Šmajdova žena. Pri zasliševanju so ji pokazali vso moževno korespondenco, katero ji je pošiljal po svojem zaupnem kuirju, ki pa je bil tako "zaupen", da je vse dal OZNI.

SAMOSTANOM IN REDOVOM V SLOVENIJI trda prede. Pismo iz Ljubljane v spitalsko taborišče poroča: "Usmiljenke bodo kmalu izginile iz bolnišnic, samostane razpuščajo, hira'nico in ubožnico Josefina pravijo, da bodo spravili v Belo Krajino in v stare gradove. Sestre iz Vincentinuma so imele neko posestvo v Šmartnem ob Savi, sedaj so jih spodili ven in je notri vojaštvo, sestre so pa pri kmetih potaknjene. Karmeličanke bodo baje tudi nagnali, na Rakovniku bo ostal samo eden v eni sami sobici, včasih dva (Volave), notri pa vojaštvo. Marijanišče je že državno. V frančiškane se tudi dobro zaletavajo, po cerkvi pišejo proti veri in p. Angelika so imeli hudo na zasliševanju, pa se še upirajo. Od Srca Jezusovega bi jih tudi radi spravili, so že vpili pred samostanom, da ven, pa so spet malo poleže. V ženski bolnišnici sta sedaj rodili 2 po 14 let stari; nemorale je toliko, da če Bog ne bo naredil konec, pa tudi nič ne vem. Sedaj je šla mladina v Šamac delat železnico: podnevi delajo, zvečer imajo veselico, potem pa delajo kar hočejo. Lani jih je prišlo 90% bolnih nazaj.

KRANJ. Sl. Poročevalce, 28. V.: Mestni plenum OF v Kranju je za petletko napravil naslednje sklepe: 1) Dnevna izvršitev plana v proizvodnji, 2) Vključiti žene v proizvodnjo. V ta namen ustanoviti "Domove igre in dela" v Stražišču in na Primskovem do konca septembra 1947, do konca I. 1947 pa še dvoje otroških jaslji. 3) Izpolniti obveze za progo Šamac-Sarajevo in poslati v II. izmeno 100, v III. pa 150 moči, 4) Izvesti 100% odkup kmetijskih proizvodov in 70% odkup svobodnih presežkov za državni in zadržni sektor. 5) Za zboljšanje ljudske prosvete reorganizirati "izobraževalni svet" pri MLO na 200 ljudi. Zato organizirati delovne in ustanoviti propagandno komisijo. 6) Na gradilišču v Kranju postaviti dnevno brigade po vseh delovnih kolektivih in org. OF.

V Cerovici pri Litiji je umrla 27/6

† Uršula Zidar, stara 70 let

blaga mati, bridko preskušena, za katero aluje doma 6 sinov in 3 hčere, tukaj pa sinova Martin in Lojze. Maša za rajno bo 5. okt. pri sv. Rozi

EBIRA ZA MARKOVCE

Šteró so prosili župnikov namestnik, lepou ide, Zlebič in Črnko sta prišla skoro že na 300 S. Tudi Terplan zbira. Tisti, šteri morete, dajte da bomo zaključili zbirke in poslali tja penoz. V prišestnem broju D. Ž. bomo objavili imena darovalcev.

Objavili bomo izvlečke iz zapiskov ž. g. Toneta Ravnikarja, župnika v Šmarju pri Ljubljani. Iz njih bomo spoznavali razvoj dogodkov od nemške invazije dalje.

KDO VE NASLOV za sledeče:

TORKAR FRANC, živi najbrže zunaj na čakri.
JEREVSEK ALOJZIJ, električar, išče ga brat.
LUIS ČERMELJ, išče ga sestra Olga Čermelj.
PAVLA BLAGONJA, išče jo nečakinja Olga Čermelj.
FRANC TOLAS in sin RANC oba iz Brežic. Išče ju Tolas Andrej.
FRANC GOLJA iz Čiginja. Išče ga žena Marija Velikonja por. Golja, ki se je pred vojno vrnila domov.
RUDOLF KOŠAK iz Novega mesta išče ga oče.
JOŽE ROJC iz Žužemberka; išče ga brat Feliks.

V SOBOTO CELI DAN

je odprto samo za naše ljudi,
da se fotografirate v

FOTO SAVA

San Martín 608 — Tel. 31-5440 — Florida 606

**ESPLENDIDOS LOTES — GRANDES — BARATOS
EN 120 MENSUALIDADES**

Junto al tranvía — agua subterránea muy buena, donde está formándose el futuro barrio Edén Argentino.

JUAN BARBÉ

LANUS OESTE — 4 DE JUNIO

sobre el camino del futuro aeropuerto de Ezeiza.

Venta de lotes particular

Escritorio: Santa Fe 5695 Lanús Oeste, sobre el terreno.
Tomar tranvía 20 desde Retiro, 33 desde Puente Barracas.

ESNEA

PERIODICO SEMANAL

aparece los días 3 - 10 - 17 y 24 de cada mes.

Dedicado exclusivamente a la Industria Lechera y a la Granja.

Consultorio Técnico, Industrial y Veterinario - Análisis, etc.

GRATIS PARA LOS SUSCRIPTORES

PRECIO DE LA SUSCRIPCIÓN \$ 10.— ANUALES

Redacción y Administración:

MORENO 2718 — T. A. 45-3503 — Buenos Aires

ROJAKI IZ NOTRANJOSTI!

Kadar imate opravka v Buenos Airesu, se ustavite v

HOTELU

“PACIFICO”

kjer boste ceno in dobro postreženi.

CHARCAS 769 - BUENOS AIRES

Lastnik

ANTON BOJANOVIĆ

PENSION “TRST”

Moreno 2931 — MAR DEL PLATA

Rojakom se priporoča ANDRES FON

Poceni in po domače

Stavbe - načrti - proračuni - firma

FRANČ KLAJNŠEK

je preselil pisarno in sedaj uraduje v ponedeljek, sredo in petek od 16 do 19 ure v
Asunción 4902 — T. A. 50-0724

KROJAČNICA

Frane Melinc

Najbolj vestno boste postreženi!

Oglasite se na Paternalu

PAZ SOLDAN 4844, T. A. 59-1058

Načrti za stavbe

Firma

VITO GABRIELČIČ

Tehnični Konstruktor

Obras y Cloacas

Baigorria 4825

T. A. 50-3985

VSA STAVBENA DELA
Dovodne in odvodne inštalacije izvršuje

Luis Daneu

PERU 832

T. A. 34 - 3485

“LA VIDA ESPIRITUAL”

Pasco 431, Buenos Aires, Argentina

**“DUHOVNO
ŽIVLJENJE”**

CORREO
ARGENTINO
Suc. 13 (B)

TARIFA REDUCIDA

Concesión 2006

DR. NICOLAS I. STEROVIĆ HURE

Abogado

Posredujem v vseh pravnih zadevah kot zapuščine, odpusti, zavarovanje, nezgode itd.

Uruguay 344/4 H - Capital Calle 13 No. 833 - La Plata
U. T. 38 - 2258 Tel. Paz 2664

JUAN BOGANI

Sucesor de BOGANI HNOS.

IMPORTADOR DE TEJIDOS

1923 — ALSINA — 1926

T. A. 47, Cuyo 6894

Buenos Aires

Recreo “EUROPA”

RIO CARAPACHAY

Pri domačinih y prelepem kraju. — Po ceni
Prevoz s postaje Tigre tja in nazaj, odrasli \$ 1.—,
otroci \$ 0.50.

T. A. 749 - 0589 — TIGRE — FCCA

AMARO

MONTE CUDINE

AZAFRAN

MONTE CUDINE

CALIDAD Y RENDIMIENTO

MONTE CUDINE S. R. Ltda.

Capital 1,000.000 \$.

BELGRANO 2289